

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

2 maart 1999

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ONDERZOEK GELOOFSBRIEVEN

EEDAFLEGGING LID VLAAMS PARLEMENT

ACTUELE VRAGEN

HULDEBEToon

BIJZONDER DECREET WIJZIGING BIJZONDERE WET TOT HERVORMING DER INSTELLINGEN

DECREET WIJZIGING DECREET INFRASTRUCTUUR VOOR PERSOONSGEBONDEN AANGELEGENHEDEN

DECREET WIJZIGING DECREET HERSTRUCTURERING GIMV, GIMVINDUS, VMH, MIJNEN EN LIM EN OPRICHTING LIMBURGFONDS EN PERMANENTE WERKGROEP LIMBURG

RESOLUTIE ERKENNING, INTEGRATIE EN BEGELEIDING LEERLINGEN MET LEERSTOORNISSEN

RESOLUTIE ONDERSTEUNING FUIFINFRASTRUCTUUR IN VLAANDEREN

Inhoud

Nr. 36

Dinsdag 2 maart 1999

Berichten van verhindering	1
Ontwerpen van decreet Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet Indiening en verwijzing	2
Voorstellen van resolutie Indiening en verwijzing	3
Met redenen omklede moties Indiening	3
Maatschappelijke beleidsnota Indiening	4
Opvolgingsrapport Indiening en verwijzing	4
Verslagen Indiening	4
Adviezen van de Raad van State Indiening en verwijzing	6
Voorontwerp van decreet Indiening	6
Mededeling van het federaal ministerie van Economische Zaken Indiening	6
Mededeling van de Vlaamse regering Indiening	6
Mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap Indiening	7
Mededelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen Indiening	7
Jaarverslagen Indiening	7
Moties van Gemeenten Indiening	8

Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	8
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	8
Onderzoek van de geloofsbrieven	9
Loting van de commissie belast met het onderzoek van de geloofsbrieven	9
Motie van orde	
Voorstel tot wijziging in de orde van de werkzaamheden Spreker : de heer Johan De Roo	9
Voorstel van bijzonder decreet van de heren André Denys, Paul Van Grembergen en Jos Geysels houdende wijziging van artikel 24bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen – 844 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking Sprekers : de heren Jos Geysels, André Denys en Paul Van Grembergen	9
Mededeling van de voorzitter	11
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Paul Van Grembergen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de louter Engelstalige uitnodigingen van de Stichting Europa van de Culturen 2002 voor “the Euroculture model”	12
Actuele vraag van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het tracé op het grondgebied van Lier voor de tweede spoortoeegang tot de Antwerpse haven	12
Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de plannen van de NMBS voor een beperking van het toeristische treinaanbod en de gevolgen voor het kusttoerisme	13
Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de houding van de Vlaamse regering inzake de samenstelling van de raad van bestuur van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel	14
Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de advertentiecampagne “Waar jij voor gaat, daar staat de Vlaamse overheid achter”	15
Actuele vraag van de heer Johan Sauwens tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over een recente studie van De Lijn inzake het gratis openbaar vervoer in Hasselt	16
Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over maatregelen voor de verdere financiering en de uitvoering van herstellingswerken aan de Antwerpse ring	18
Actuele vraag van mevrouw Kathleen Helsen tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de mogelijkheden voor een onderzoek naar de relatie milieu-gezondheid specifiek voor de regio Zuiderkempen	18

Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de berichtgeving door de Vlaamse omroepen van persoonlijke of familiale drama's	20
Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over eventuele overheidssteun voor de oprichting van windmolenparken	21
Actuele vraag van mevrouw Kathy Lindekens tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de financiële overgangsregeling voor I Fiamminghi en het Symfonieorkest van Vlaanderen	
Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de financiële overgangsregeling voor I Fiamminghi en het Symfonieorkest van Vlaanderen	22
Verslag van de commissie tot onderzoek van de geloofsbriefven	24
Spreker : mevrouw Sonja Van Lindt, verslaggever	
Huldebetoon	24
Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden – 1261 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	25
Sprekers : mevrouw Patricia Ceysens, de heer Guy Swennen, mevrouw Yolande Avontroodt en minister Wivina De Meester-De Meyer	
Artikelsgewijze bespreking	31
Voorstel van decreet van de heren Eddy Schuermans, Peter Vanvelthoven, Johan Sauwens en Jaak Gabriels houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg – 874 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	35
Artikelsgewijze bespreking	35
Voorstel van resolutie van de heer Ludo Sannen, mevrouw Kathleen Helsen en de heren André Van Nieuwerkerke, Roland Deswaene en Kris Van Dijck betreffende de erkenning, de integratie en begeleiding van leerlingen met leerstoornissen – 1241 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	37
Sprekers : de heer Roland Deswaene, mevrouw Kathleen Helsen en de heren Kris Van Dijck en Ludo Sannen	
Voorstel van resolutie van de heer Joachim Coens betreffende de ondersteuning van een kwaliteitsvolle en fijnmazige fuifnrastructuur in Vlaanderen – 1247 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	43
Sprekers : de heren Marino Keulen, Joachim Coens en Kris Van Dijck	
Regeling van de werkzaamheden	46

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.07 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Vera Dua, Johan Malcorps : ambtsverplichtingen ;

Carlos Lisabeth, Jef Sleenckx : familieverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999 – 1299 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar alle terzake bevoegde Commissies.
- Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven – 1304 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden.
- Ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag houdende het statuut van de Europese Scholen, en de bijlagen I en II, ondertekend in Luxemburg op 21 juni 1994 – 1310 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

- Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning – 1317 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Ontwerp van decreet betreffende het voeren van een beleid ter aanmoediging van de technologische innovatie – 1319 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Verenigde Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid en voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden.
- Ontwerp van decreet betreffende de geestelijke gezondheidszorg – 1322 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.
- Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest – 1323 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.
- Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten – 1324 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.
- Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 20 oktober 1998 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreffende de integratie van personen met een handicap – 1325 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.
- Ontwerp van decreet tot wijziging van de decreten betreffende inspectie en begeleidingsdiensten – 1326 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

Voorzitter

- Ontwerp van decreet tot regeling van de rechtspositie van het statutair en contractueel personeel van het VRT-Filharmonisch orkest en het VRT-koor
– 1327 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur en Sport.
- Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 7 november 1990 houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap
– 1328 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur en Sport.
- Ontwerp van decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening
– 1332 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer.
- Ontwerp van decreet betreffende de openbaarheid van bestuur
– 1334 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis en mevrouw Vera Dua houdende wijziging van het decreet van 16 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds
– 1300 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.
- Voorstel van decreet van de heren Georges Cardoen, Herman De Loor, Mark Van der Poorten, Marcel Logist, John Taylor en André Kenzeler houdende de oprichting van een Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur

– 1302 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.

- Voorstel van decreet van de heer John Taylor houdende het afsluiten van een bestuursakkoord tussen de Vlaamse regering en de provincies, gemeenten en OCMW's
– 1305 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.
- Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwé c.s. houdende het recht op informatie via radio en televisie en houdende instelling van een recht op antwoord en een recht op repliek ten aanzien van radio en televisie
– 1309 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Mediabeleid.
- Voorstel van decreet van de heren Leonard Quintelier en Georges Beerden houdende wijziging van het bosdecreet van 13 juni 1990
– 1311 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Voorstel van decreet van de heren Leo Cannarts, André Denys, Chris Vandebroeke en Peter Vanvelthoven houdende wijziging van de artikelen 43 en 46 van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen
– 1312 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.
- Voorstel van decreet van de heren Leonard Quintelier en Carlos Lisabeth houdende wijzigingen van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij
– 1314 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé, Peter Vanvelthoven en Dirk Van Mechelen houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995
– 1320 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Mediabeleid.

Voorzitter

- Voorstel van decreet van de heer Herman De Loor houdende wijziging van het decreet van 22 februari 1995 houdende regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest
– 1329 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.
- Voorstel van decreet van de heer Herman De Loor houdende wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten
– 1330 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.
- Voorstel van decreet van de heer Herman De Loor houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
– 1331 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.
- Voorstel van decreet van mevrouw Sonja Becq en de heren Guy Swennen en Bart Vandendriessche houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
– 1335 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Dominiek Lootens-Stael en Luk Van Nieuwenhuysen betreffende de niet-toepassing van de taalwetgeving door de erkende Brusselse huisvestingsmaatschappijen en het in gebreke blijven van

de Brusselse voorgedij-instanties en de Vaste Commissie voor Taaltoezicht dienaangaande

– 1306 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant.

- Voorstel van resolutie van de heren Johan Malcorps, Leonard Quintelier, Arnold Van Aperen, Bruno Tobback en mevrouw Gerda Raskin betreffende de milieubeleidsvereenkomst afgedankte voertuigen
– 1307 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

- Voorstel van resolutie van de heer Leo Cannaerts en mevrouw Maria Tyberghien-Vandebussche c.s. betreffende een aantal maatregelen inzake zonevreemde bedrijven
– 1315 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer.

- Voorstel van resolutie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen c.s. betreffende een aantal maatregelen in verband met ingrijpende wegwerken
– 1333 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heren Jean-Marie Bogaert, Lieven Dehandschutter en Marino Keulen tot besluit van de op 8 februari 1999 door de heren Jean-Marie Bogaert, Lieven Dehandschutter en Marino Keulen in commissie gehouden interpellaties tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, respectievelijk over de erkenning en subsidiëring van het Symfonieorkest van Vlaanderen, over de erkenning en subsidiëring van muziekverenigingen in het kader van het muziekdecreet van 31 maart 1998 en over de erkenning en subsidiëring van muziekverenigin-

Voorzitter

gen in het kader van het muziekdecreet van 31 maart 1998

– 1301 (1998-1999) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Francis Vermeiren, Jacques Devolder en Patrick Lachaert tot besluit van de op 11 februari 1999 door de heer Francis Vermeiren in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen voor de realisatie van een gewestelijk expresnet rond Brussel tegen 2005 en de gevolgen hiervan voor Vlaams-Brabant
– 1308 (1998-1999) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Jean-Marie Bogaert en Jacques Laverge tot besluit van de op 11 februari 1999 door de heer Jean-Marie Bogaert in commissie gehouden interpellatie tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de evaluatie van de werkloosheidscijfers in Vlaanderen
– 1313 (1998-1999) – Nr. 1.

MAATSCHAPPELIJKE BELEIDSNOTA**Indiening**

De voorzitter : De volgende maatschappelijke beleidsnota werd ingediend :

- Maatschappelijke beleidsnota Mobiliteit
– 1321 (1998-1999) – Nr. 1.

OPVOLGINGSRAPPORT**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende opvolgingsrapport werd ingediend :

- Beleidsplan Brussel. Eerste opvolgingsrapport.

– 1298 (1998-1999) – Nr. 1.

Verwezen naar het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften uitgebracht door de heer Etienne Van Vaerenbergh over het voorstel van resolutie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot het toekennen van een toelage aan ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap die zich in Brussel en in de randgemeenten komen vestigen
– 46 (BZ 1995) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Johan De Roo, John Taylor, Michiel Vandenbussche, Etienne Van Vaerenbergh, Francis Vermeiren en Robert Voorhamme over de discussienota voor een verdere staatshervorming
– 253 (1995-1996) – Nr. 11.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door mevrouw Yolande Avontroodt over het voorstel van resolutie van de heer Jef Sleeckx, mevrouw Veerle Heeren en mevrouw Ria Van Den Heuvel betreffende standplaatsen voor woonwaggebewoners en zigeuners
– 540 (1996-1997) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Mediabeleid uitgebracht door de heer Johnny Goos over het voorstel van decreet van de heer Michel Doomst houdende wijziging van de artikelen 78 en 79 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecordineerd op 25 januari 1995
– 828 (1997-1998) – Nr. 5.
- Verslag namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door de heren Leo Cannaearts en Jean-

Voorzitter

- Marie Bogaert over de hoorzittingen over het voorstel van resolutie van de heren Karel De Gucht, Patrick Lachaert en André Denys betreffende de toekenning en het beheer van de scheepskredieten
– 905 (1997-1998) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door de heer Paul Dumez over het voorstel van resolutie van de heren Frans Wymeersch en Pieter Huybrechts betreffende de nieuwe containerterminal en de ontwikkeling van de Waaslandhaven
– 915 (1997-1998) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Kris Van Dijck over het voorstel van resolutie van de heren Filip Dewinter, Dominiek Lootens-Stael, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen en Roeland Van Walleghem betreffende de afschaffing van de Vlaamse dotaties aan Franstalige scholen gelegen op het grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap bij niet-naleving van de omzendbrief van de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de toepassing van de faciliteiten
– 1015 (1997-1998) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Staatsvorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke over de kadernota Naar een geïntegreerde communicatie-aanpak voor heel de Vlaamse overheid
– 1103 (1997-1998) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer uitgebracht door de heer Joachim Coens over het voorstel van decreet van de heer Jaak Gabriels c.s. houdende wijziging van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, wat de sportinfrastructuur betreft
– 1122 (1997-1998) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Christian Verougstraete over het voorstel van decreet van de heren Filip Dewinter en Felix Strackx houdende wijziging van het Wetboek der Successierechten
– 1127 (1997-1998) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Carlos Lisabeth over het voorstel van decreet van de heren Chris Vandebroeke en Johan Sauwens houdende wijziging van artikel 253 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wat de onroerende voorheffing voor open momumenten betreft
– 1148 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door de heer Marc Olivier en mevrouw Patricia Ceysens over het voorstel van decreet van de heer Guy Swennen en mevrouw Sonja Becq c.s. houdende organisatie van de zorgverzekering
– 1239 (1998-1999) – Nr. 7.
 - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Van Nieuwkerke over het voorstel van resolutie van de heer Ludo Sannen, mevrouw Kathleen Helsen en de heren André Van Nieuwkerke, Roland Deswaene en Kris Van Dijck betreffende de erkenning, de integratie en begeleiding van leerlingen met leerstoornissen
– 1241 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heer Bruno Tobback over het voorstel van resolutie van de heer Joachim Coens betreffende de ondersteuning van een kwaliteitsvolle en fijnmazige fuifinfrastructuur in Vlaanderen
– 1247 (1998-1999) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door mevrouw Veerle Heeren over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden
– 1261 (1998-1999) – Nr. 2.
 - Verslag namens het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant uitgebracht door de heer Fred Dielens over de gedachtewisseling met een delegatie van de vertegenwoordiging van Vlaamse mandatarissen van de Vlaamse rand rond Brussel
– 1303 (1998-1999) – Nr. 1.
 - Verslag namens de Verenigde Commissies voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting en voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door mevrouw Trees

Voorzitter

Merckx-Van Goey over de gedachtewisseling over het evaluatierapport betreffende het Sociaal Impulsfonds

– 1316 (1998-1999) – Nr. 1.

- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door mevrouw Ria Van Den Heuvel over de gedachtewisseling met het Steunpunt mensen zonder papieren

– 1318 (1998-1999) – Nr. 1.

ADVIEZEN VAN DE RAAD VAN STATE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende adviezen van de Raad van State werden ingediend :

- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heer Herman Suykerbuyk c.s. houdende opheffing van artikelen 7 en 8 van titel IV van het decreet van 10 vendémiaire jaar IV “sur la police intérieure des communes”

– 879 (1997-1998) – Nr. 2.

Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heren Johan Sauwens, Paul Van Grembergen en Etienne Van Vaerenbergh houdende de oprichting van het Vlaams Comité van Toezicht

– 998 (1997-1998) – Nr. 2.

Verwezen naar de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften.

VOORONTWERP VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter : Het volgende voorontwerp van decreet werd ingediend :

- Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 22 februari 1995 tot regeling van het administratief toezicht op de provincies in het Vlaamse Gewest (VR 20/1998-1999).

Dit voorontwerp van decreet ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET FEDERAAL MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het federaal ministerie van Economische Zaken werd ingediend :

- Advies van de Raad voor het Verbruik over het wetsontwerp betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, goedgekeurd door het Dagelijks Bestuur op 11 februari 1999 (DOC 97/1998-1999).

Deze mededeling van het federaal ministerie van Economische Zaken ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 31 december 1998 (DOC 87/1998-1999).

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden ingediend :

- Conjunctuurnota voor Vlaanderen – januari 1999 (DOC 78/1998-1999) ;
- Vlaanderen in cijfers – 1999 (DOC 79/1998-1999) ;
- De Economic Decision Power (EDP) in Vlaanderen : Geo-economische kencijfers voor de periode 1993-1996 – Stativaria 21 – januari 1999 (DOC 80/1998-1999).
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen over het bezwaarschrift d.d. 30 november 1998 vanwege Buizingen, Roos Der Koningin, tegen het voornemen tot schorsing van erkenning voor 30 Sp-psychogeriatric (DOC 91/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad d.d. 19 januari 1999 inzake een ziekenhuisconcept voor Vlaanderen (DOC 92/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad d.d. 19 januari 1999 inzake actieplan doping (DOC 93/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad d.d. 19 januari 1999 inzake prioritaire beleidsvoorbereidende onderzoeksthema's (DOC 94/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad d.d. 19 januari 1999 over secundaire kankerpreventie (DOC 95/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad d.d. 19 januari 1999 inzake Kwaliteitsthema's Palliatieve Netwerken (DOC 96/1998-1999).

Deze mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap liggen ter inzage op de af-

deling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE SOCIAAL-ECO- NOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de SERV werden ingediend :

- Opvolging van de door de Raad uitgebrachte adviezen, aanbevelingen en standpunten in de periode juli 1997 – november 1998 (DOC 83/1998-1999) ;
- Advies betreffende het voorontwerp van decreet houdende de invoering van een voordrachtprocedure met het oog op een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de beheersorganen van Vlaamse openbare instellingen (DOC 88/1998-1999) ;
- Advies over de ontwerp milieubeleidsovereenkomst betreffende afvalbanden (DOC 89/1998-1999).

Deze mededelingen van de SERV liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- Jaarrapport 1993-1994 van de Intergewestelijke Cel voor het Leefmilieu over de telemetrische meetnetten voor de bewaking van de luchtkwaliteit in België (DOC 84/1998-1999) ;
- Jaarrapport 1994-1995 van de Intergewestelijke Cel voor het Leefmilieu over de telemetrische

Voorzitter

meetnetten voor de bewaking van de luchtkwaliteit in België
(DOC 85/1998-1999).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MOTIES VAN GEMEENTEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende moties van gemeenten werden ingediend :

- Motie van de gemeente Lochristi betreffende het gratis openbaar vervoer, goedgekeurd door de gemeenteraad op 25 januari 1999 (DOC 81/1998-1999) ;
- Motie van de gemeente Bertem betreffende de vorming van een Vlaams Front tegen de burgemeesters van de Vlaamse Faciliteitengemeenten voor het toepassen van de omzendbrieven van de Vlaamse regering, goedgekeurd door de gemeenteraad op 26 januari 1999 (DOC 82/1998-1999) ;
- Motie van de gemeente Linkebeek betreffende de huisvuilverbrandingsovens te Drogenbos, goedgekeurd door de gemeenteraad op 29 december 1998 (DOC 86/1998-1999) ;
- Motie van de gemeente Merchtem betreffende “vorming Vlaams front tegen de burgemeesters van de Vlaamse faciliteitengemeenten voor het toepassen van de omzendbrieven van de Vlaamse Minister”, goedgekeurd door de gemeenteraad op 26 januari 1999 (DOC 90/1998-1999) ;
- Motie van de gemeente Huldenberg betreffende “vorming Vlaams front tegen de burgemeesters van de Vlaamse faciliteitengemeenten voor het toepassen van de omzendbrieven van de Vlaamse Minister”, goedgekeurd door de gemeenteraad op 8 februari 1999 (DOC 98/1998-1999).

Deze moties van gemeenten liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 13/99 van 10 februari 1999 ;
- Arrest nr. 14/99 van 10 februari 1999 ;
- Arrest nr. 16/99 van 10 februari 1999 ;
- Arrest nr. 17/99 van 10 februari 1999 ;
- Arrest nr. 18/99 van 10 februari 1999 ;
- Arrest nr. 19/99 van 17 februari 1999 ;
- Arrest nr. 20/99 van 17 februari 1999 ;
- Arrest nr. 21/99 van 17 februari 1999.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummers 1469 en 1576 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1587 ;
- Rolnummer 1590 ;
- Rolnummer 1378 ;
- Rolnummers 1413 en 1583 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1451 en 1585 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1484 en 1485 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1490 ;
- Rolnummers 1588, 1589 en 1594 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1592 ;

Voorzitter

- Rolnummer 1595 ;
- Rolnummer 1596 ;
- Rolnummer 1605 ;
- Rolnummer 1613 ;
- Rolnummer 1617.

Herman Lauwers en Patrick Hostekint worden verkozen tot leden van de commissie die belast is met het onderzoek van de geloofsbrieven.

Ik verzoek de leden van de commissie nu dadelijk bijeen te komen in de Valerius De Saedeleerzaal.

De vergadering wordt ondertussen niet geschorst.

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN

De voorzitter : Dames en heren, bij brief van 26 februari 1999 deelt de heer Jan Béghin, eerste onderzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, mee dat de Brusselse Hoofdstedelijke Raad tijdens zijn vergadering van 26 februari 1999 mevrouw Anne Van Asbroeck als opvolger heeft toegelaten ter vervanging van de heer Michiel Vandebussche, ontslagnemend.

Overeenkomstig artikel 30, § 3, tweede lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen verklaart de heer Jan Béghin, eerste ondervoorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, mevrouw Anne Van Asbroeck gekozen als Brussels lid dat zitting heeft in het Vlaams Parlement ter vervanging van de heer Michiel Vandebussche.

Aan de orde is derhalve het onderzoek van de geloofsbrieven van mevrouw Anne Van Asbroeck.

Het dossier wordt verwezen naar de commissie belast met het onderzoek van de geloofsbrieven.

LOTING VAN DE COMMISSIE BELAST MET HET ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN

De voorzitter : Dames en heren, wij gaan thans over tot de loting van die commissie. De commissie bestaat uit zeven leden.

Ik verzoek de heer Cardoen en mevrouw Lindkens, secretarissen, de loting te verrichten en de uitgelote namen mede te delen.

- *De heren Mark Van der Poorten, Peter De Ridder, Herman Suykerbuyk en Etienne Van Varenbergh, mevrouw Sonja Van Lindt, de heren*

MOTIE VAN ORDE**Voorstel tot wijziging in de orde van de werkzaamheden**

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat er op de agenda na de actuele vragen en het ontwerp van decreet in verband met de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden ook een voorstel van bijzonder decreet is geagendeerd houdende de wijziging van artikel 24bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Dit voorstel van decreet kreeg geen meerderheid in de commissie. We moeten dus stemmen bij zitten en opstaan op basis van artikel 55, punt 7 van het Reglement. Ik stel voor om deze stemming nu te houden. Als men er unaniem over akkoord gaat, kan er evengoed nu over worden gestemd. We hoeven dit dan niet te doen rond vier uur of half vijf.

De voorzitter : Is het parlement het hiermee eens ?
(*Instemming*)

Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET van de heren André Denys, Paul Van Grembergen en Jos Geysels houdende wijziging van artikel 24bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen – 844 (1997-1998) – Nrs. 1 en 2**Algemene bespreking**

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van bijzonder decreet van de heren Denys, Van Grembergen en Geysels houdende wijziging

Voorzitter

van artikel 24bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Dit voorstel van bijzonder decreet werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 27 januari 1999 hebben de heren Denys, Van Grembergen en Geysels verzocht dit voorstel van bijzonder decreet op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Conform artikel 55, punt 7 van het Reglement van het Vlaams Parlement moeten wij ons bij zitten en opstaan uitspreken over het aanvatten van de bespreking van dit voorstel van bijzonder decreet.

De heer Geysels heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, tijdens de vergaderingen onder uw leiding van de werkgroep ter verfijning, uitbreiding en versterking van de democratie, hebben we van gedachten gewisseld om, gebruikmakend van onze constitutionele autonomie, een verbod in te stellen op het cumuleren van het mandaat van Vlaams parlementslid met een gemeentelijk uitvoerend mandaat. We opeerden daarvoor omwille van de huidige bepalingen, de verwachtingen ten aanzien van de Vlaamse volksvertegenwoordigers en de beperkte tijd waarover zij beschikken.

Op zeker ogenblik was een grote meerderheid voorstander van het idee, maar achteraf zijn een aantal mensen van mening veranderd. De fracties van de VLD, de VU en Agalev hebben dan samen het voorstel van decreet ingediend, waarbij, gebruikmakend van de constitutionele autonomie, een cumulverbod wordt vooropgesteld. Dat voorstel werd in de commissie besproken en afgewezen.

Het is belangrijk te weten welke tegenargumenten toen door sommige fracties werden ontwikkeld. Er werd namelijk verwezen naar de noodzaak van een degelijk financieel statuut voor de gemeentelijke mandatarissen.

Ondertussen werd in de federale Kamer een voorstel goedgekeurd dat in sterke mate tegemoetkomt aan de bekommernissen van de meeste – of zelfs van alle – fracties. Door dat voorstel wordt aan mensen die op plaatselijk niveau een mandaat vervullen, een gepast honorarium gegeven. De cijfers die in het voorstel worden genoemd houden een

substantiële verhoging in van de verloning, soms zelfs tot 200 of 300 percent.

Daarover hoeven we hier niet te debatteren. Belangrijk is dat het voorstel tegemoetkomt aan een van de voornaamste eisen van de mensen die in de commissie tegen ons voorstel waren, namelijk het regelen van het statuut op federaal niveau. Dat is nu gebeurd. Bij deze verhoging van het honorarium werd gewezen op het feit dat gemeentelijke mandatarissen minstens een halftime en soms meer dan een halftime opdracht hebben.

Tijdens de discussie in de commissie werd ook uitvoerig verwezen naar de aanbevelingen in het CBO-rapport van professor De Rynck. De heer Cardoen heeft in de commissie verklaard : 'Wij steunen wat professor De Rynck heeft gezegd, namelijk dat er eerst een statutaire regeling moet komen voor het gemeentelijk personeel.' Hieronder werden de gemeentelijke uitvoerende mandaten verstaan.

Die regeling is er nu. De aanleiding om de decumul niet door te voeren, is dus weggevallen. Daarom vonden we het opportuun het voorstel opnieuw te agenderen. Een aantal tegenwerpingen zijn ondertussen immers niet meer gegrond.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mijn argumenten sluiten aan bij die van de heer Geysels. Toen over dit voorstel in de commissie werd gestemd, werd geen verband gelegd met het statuut van de gemeentelijke mandatarissen. Voor sommige collega's van de meerderheid was dat een bezwaar. Die koppeling was een van hun voornaamste eisen.

Ondertussen is dit inderdaad bij wet geregeld in de Kamer van volksvertegenwoordigers. Daarom vragen we dit voorstel van bijzonder decreet toch nog te behandelen in de plenaire vergadering.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, alles werd al gezegd, en een herhaling zou slechts de argumentatie verzwakken.

De voorzitter : Dan spreken we ons nu bij zitten en opstaan uit over het aanvatten van de bespreking van dit voorstel van bijzonder decreet.

De leden die voorstander zijn van het aanvatten van de bespreking, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

De bespreking wordt niet aangevat.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter : Dames en heren, gisteren mocht ik van de heer Armand De Decker, voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, een brief ontvangen betreffende het voorstel van resolutie van de heren Sauwens, Taylor en Denys betreffende de krachtlijnen van Vlaanderen inzake de volgende staatshervorming.

Ik lees de voormelde brief de dato 1 maart 1999 en vervolgens mijn antwoord van heden hierop voor.

‘Mijnheer de voorzitter, geachte collega, de commissie voor Staatshervorming van uw parlement heeft op 3 februari een nota aangenomen waarin de hervormingen die een aantal leden van uw assemblee voorstaan voor de instellingen van ons gemeenschappelijk land, België, beschreven zijn.

Naast het feit dat, afgezien van de constitutionele autonomie die de Grondwet aan uw gewest toekent, het Vlaamse Parlement niet het recht heeft een eenzijdige visie van de Belgische staatshervorming op te leggen. Het is in ieder geval strijdig met de federale loyaliteit dat een deelgebied zich inmengt in de organisatie van een ander deelgebied, in dit geval het Hoofdstedelijk Gewest dat ook gelijke rechten en bevoegdheden heeft.

Ik vraag u dan ook, gelet op de naleving van de Grondwet en de bevoegdheden die zij aan uw parlement toekent, deze nota niet ter stemming voor te leggen aan de leden van uw assemblee. Ik weet dat u zich bij het uitoefenen van de bevoegdheden die u toevertrouwd zijn steeds strikt aan de wet heeft willen houden, en ben ervan overtuigd dat u mijn verzoek ter harte zal nemen en een gunstig gevolg zal geven aan mijn verzoek.

Ik groet u, mijnheer de voorzitter, geachte collega, met de meeste hoogachting.’ Getekend : De voorzitter, Armand De Decker, senator.

Mijn antwoord van heden, 2 maart 1999, luidt als volgt :

‘Mijnheer de voorzitter, waarde collega, uw brief van 1 maart 1999 omtrent het voorstel van resolutie van de heren Sauwens, Taylor en Denys betreffende de krachtlijnen van Vlaanderen inzake de staatshervorming mocht ik goed ontvangen.

Het komt uiteraard het Vlaams Parlement toe zelf zijn werkzaamheden te regelen.

Voor zover nodig wil ik er u op wijzen dat de federale loyaliteit hier geenszins in het gedrang kan komen. Een belangenconflict, laat staan een bevoegdheidsconflict, is immers uitgesloten, aangezien in deze een voorstel van resolutie is geagendeerd.

Met de meeste hoogachting en collegiale groeten.’ Getekend : Norbert De Batselier.

Ik stond er op dit mee te delen opdat het debat van morgen in alle rust kan worden aangevat.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, uw antwoord is het juiste en ik ben het er dan ook mee eens.

Ik denk echter dat het interessant zou zijn de heer De Decker hier uit te nodigen om toe te lichten wat deze resolutie precies inhoudt en wat onze bedoelingen daarbij zijn. Ik zou het op prijs stellen indien u dat wou toevoegen om aldus aan te tonen dat het niet onze bedoeling is buiten onze bevoegdheden te treden.

De voorzitter : Het is niet aan de voorzitter dit te doen, maar aan het parlement zelf. Mijn bedoeling was enkel u dit kenbaar te maken.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)**Actuele vraag van de heer Paul Van Grembergen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de louter Engelstalige uitnodigingen van de Stichting Europa van de Culturen 2002 voor 'the Euroculture model'**

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Grembergen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de louter Engelstalige uitnodigingen van de Stichting Europa van de Culturen 2002 voor 'the Euroculture model'.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, we kennen uw inspanningen om binnen de EU aandacht te vragen voor de rijkdom van de culturen. We waarderen dit ten zeerste en steunen u daarbij wanneer we kunnen.

We verwonderen er ons des te meer over dat de uitnodiging voor de bijeenkomst van de Stichting Europa van de Culturen 2002 die morgen plaatsvindt, enkel in het Engels werd opgesteld. De uitnodiging kwam van de Vlaamse regering die terzake het meest te zeggen heeft op organisatorisch, financieel en politiek vlak.

Ik denk dat dit een vergissing is, maar toch kan die niet door de beugel. Mijnheer de minister-president, ik zou graag vernemen welke uw motieven waren. Zou het niet beter zijn om in het vervolg ook het Nederlands te hanteren in uitnodigingen en publicaties ? Ik merk immers dat onze taal in een driemaandelijks tijdschrift wel de rol krijgt toebedeeld die hij toekomt.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer Van Grembergen, zoals vaak het geval is deel ik ook nu uw bezorgdheid. Ik heb begrepen dat dit gevoel af en toe wederzijds is.

Op de bijeenkomst van morgen met als titel 'het eurocultureel model' zal professor Moesen een toelichting geven bij een nogal diepgaande studie over economie en cultuur. Het is de bedoeling een

breed buitenlands publiek kennis te laten maken met de doelstellingen en werkzaamheden van de stichting. De verantwoordelijken van de stichting hebben me bevestigd dat de doelgroep bestaat uit vertegenwoordigers van de EU, van Länder, van andere autonome en regionale gebieden, en ambassadeurs. Daarom werd de uitnodiging in het Engels opgesteld.

Dit zijn goede argumenten, maar ik deel uw mening dat het nog beter was geweest de uitnodiging in twee talen op te stellen. Het was van meet af aan de bedoeling om de Nederlandstalige leden, zoals de leden van het Comité van de Regio's en van het Vlaams Parlement, in het Nederlands aan te schrijven. Dit is ook gebeurd. Bij u zal gisteren een faxbericht zijn binnengelopen waarbij u in heel mooi Nederlands werd uitgenodigd op de bijeenkomst. Men kon niet weten dat u daarover vandaag al een vraag zou stellen.

Het klopt dat ook de driemaandelijke nieuwsbrief wordt opgesteld in de verschillende officiële talen van Europa. De stichting zou dit voorbeeld moeten volgen. Ik zal de verantwoordelijken erop wijzen om vanaf nu goed te waken over het gebruik van meerdere talen.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik heb gelukkig niet altijd mijn fax bij. Het principe moet zijn dat elke uitnodiging die van de Stichting Europa van de Culturen vertrekt, zowel in het Nederlands als de taal van de gasten is opge maakt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het tracé op het grondgebied van Lier voor de tweede spoortoe gang tot de Antwerpse haven

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Vanderpoorten tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Techno-

Voorzitter

logie, over het tracé op het grondgebied van Lier voor de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven.

Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, over dit onderwerp zijn in dit parlement al eerder vragen gesteld. Tegenstrijdige verklaringen van verschillende leden van de Vlaamse regering nopen ons daar echter toe.

Vorig jaar heeft de Vlaamse regering een beslissing genomen over het tracé en werd prioriteit gegeven aan de aansluiting op Zuid-Europa, de zogenaamde lijn 16. Verklaringen van zowel de minister-president als toenmalig minister van Ruimtelijke Ordening Baldewijns, stelden de bevolking van Lier gerust omdat de aansluiting op de IJzeren Rijn definitief werd afgevoerd. Groot was dan ook onze verbazing toen minister Stevaert vorige week op een vraag om uitleg van de heer Malcorps een totaal ander antwoord gaf. Een nieuw tracé zou onderzocht kunnen worden. Kunt u vandaag klaarheid scheppen ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, er bestond vroeger terechte zorg bij de bevolking van Lier. We hebben daarover vaak van gedachten gewisseld. Inzake de tweede spoorwegontsluiting bestond het voorstel tot een afbuiging langs Kloosterheide. We hebben dat dossier onderzocht en in mei 1998 besloten dat dat tracé om vele redenen niet kon. Minister Stevaert en ikzelf delen die mening. De NMBS bestudeert nu alternatieven, zoals haar werd gevraagd. Ik kan wel bevestigen dat wat ons betreft, het tracé aankoppeling Kloosterheide definitief is geschrapt.

De voorzitter : Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten : Met ons bedoelt u de Vlaamse regering ?

Minister-president Luc Van den Brande : Natuurlijk. Ik vind die vraag op het randje van het onontvankelijke. De regering is één en ondeelbaar. We beraadslagen collegiaal en beslissen bij consensus.

Als ik hier 'ons' zeg, heb ik het altijd over de Vlaamse regering.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de plannen van de NMBS voor een beperking van het toeristische treinaanbod en de gevolgen voor het kusttoerisme

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Coens tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de plannen van de NMBS voor een beperking van het toeristische treinaanbod en de gevolgen voor het kusttoerisme.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, u staat bekend als de man van de kust, onder andere door het Kustactieplan. De kust oogt al wat fraaier, maar de mensen moeten er natuurlijk ook geraken.

De kustbevolking is bijzonder verontrust over de plannen van de NMBS om het toeristisch aanbod deze zomer drastisch terug te schroeven. Van 12 juni tot 20 augustus zouden geen toeristentreinen meer rijden. Door deze beperking zullen dagelijks tachtig treinen minder rijden naar de kust. Deze maatregel zal evenmin helpen het autoverkeer terug te dringen. Dat zou u ook moeten verontrusten in het licht van de toeristische promotie van de Vlaamse kust. Als reden geeft de NMBS het slechte weer van vorig jaar en gebrek aan personeel op. We verwachten deze zomer bijzonder mooi weer, dus dat kan geen argument zijn. Mijnheer de minister-president, zult u bij de federale overheid protesteren tegen deze maatregel ? Zult u die proberen bij te sturen ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, in de eerste plaats dank ik de kustbewoners voor mijn ad-

Van den Brande

optie als man van de kust. We hechten allemaal belang aan de kwaliteitsvolle ontwikkeling van de kust.

We hebben met het Kustactieplan een aantal impulsen gegeven. Ik zal eerlang de gelegenheid krijgen om een van de eerste projecten te bezoeken. Het toeristisch beleid wil drie punten in het zonnetje plaatsen : kust, kunst en groen. Uiteraard moeten de mensen bij de kust geraken. Normaal gezien moet het openbaar vervoer de dienstverlening daartoe aanbieden. Dit voorval toont aan dat er niks mis is met voorstellen over de regionale exploitatie van de spoorwegen. Het behoort in elk geval tot de elementaire plicht van de spoorwegen om in een voldoende aanbod naar de kust te voorzien.

Het zomeraanbod wordt met drie weken ingekort, volgens de NMBS wegens personeelstekort. Ik gaander u, mijnheer Coens, dat ik onmiddellijk contact zal nemen met de NMBS en met minister Daerden om hen erop te wijzen dat een ruim aanbod vanzelfsprekend is, want volgens onze vooruitzichten wordt het een heel goede zomer.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Ik dank de minister-president voor zijn antwoord en het engagement dat hij heeft genomen. 100.000 reizigers zouden door de maatregel immers op een andere wijze naar de kust moeten reizen. Het is ook in het belang van het milieu dat er in de zomerperiode voldoende treinen op tijd rijden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de houding van de Vlaamse regering inzake de samenstelling van de raad van bestuur van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Eu-

ropese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de houding van de Vlaamse regering inzake de samenstelling van de raad van bestuur van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, in de loop van 1996 keurde het federale parlement de wet tot hervorming van Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel goed. De BDBH kreeg daarbij een aantal bevoegdheden die volgens de Vlaamse parlementsleden onder de verantwoordelijkheid van het Vlaams Parlement vallen. De samenstelling van de raad van bestuur bleek bovendien niet overeen te stemmen met het belang van de gewesten bij de export.

Het Vlaams Parlement heeft toen een belangenconflict ingeroepen dat echter niets heeft opgeleverd. De Vlaamse regering heeft nadien een klacht ingediend bij het Arbitragehof. Twee weken geleden sprak het hof zich in deze zaak uit en werd de klacht van de Vlaamse regering verworpen.

Mijnheer de minister-president, welke besluiten trekt de Vlaamse regering hieruit ? Ik verwijs hierbij specifiek naar de samenstelling van de raad van bestuur van de BDBH. U moest voor 17 februari 1999 uitsluitel geven of de regering al dan niet vier vertegenwoordigers zou afvaardigen.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het arrest van het Arbitragehof slaat op de al dan niet noodzakelijkheid van een voorafgaand overleg tussen de gewesten.

Ik wens niet dieper in te gaan op de overwegingen van het hof. Het hof was inderdaad van oordeel dat er geen verplicht voorafgaand overleg nodig was. Dit arrest houdt verband met de interpretatie die men geeft aan de huidige wetgeving. Onze houding is, zoals steeds, dat men de rechtspraak dient te eerbiedigen en te aanvaarden. Als de Franse Gemeenschap keer op keer beslissingen neemt die ingaan tegen uitspraken van het hof, dan getuigt dit van een gebrek aan rechtsloyauteit binnen het federale bestel.

De uitspraak van het hof zegt in dit geval echter niets over onze houding inzake de samenstelling van de raad van bestuur. De Vlamingen mogen vier

Van den Brande

vertegenwoordigers afvaardigen, namelijk twee van de Vlaamse overheid en twee uit de privé-sector. We hebben van meet af aan één vertegenwoordiger aangesteld, in casu de directeur-generaal van Export Vlaanderen. Omwille van de coördinatie is het belangrijk dat we over een vertegenwoordiger beschikken. We hebben geen tweede overheidsvertegenwoordiger aangeduid. Er is tot op heden ook geen voordracht gebeurd vanuit de privé-sector.

We zullen de zaak verder volgen. Het arrest van het Arbitragehof is niet richtinggevend voor het bepalen van onze houding. Er is geen reden om ons standpunt te wijzigen. Het Vlaams aandeel in de export bedraagt op dit ogenblik meer dan 70 procent. De huidige regeling inzake de vertegenwoordiging staat in geen enkele verhouding tot de inbreng van Vlaanderen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister-president, u wijkt inderdaad beter niet af van het standpunt dat u tot nog toe hebt ingenomen. Het lijkt me dus beter om die vier plaatsen niet in te vullen. Is het zelfs niet nodig om nog verder te gaan ? U zou ook die ene overblijvende plaats leeg kunnen laten, ook al heeft dat gevolgen voor de coördinatie.

Ik merk dat de federale overheid en de federale minister niet eens de eventuele nieuwe samenstelling van de raad van bestuur hebben afgewacht om een PS-creatuur te benoemen tot directeur-generaal van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel. Ik vraag me dan ook af of de vertegenwoordiging van de Vlaamse overheid in deze instelling, al is het slechts met één zetel, nog nodig is.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de advertentiecampa­gne “Waar jij voor gaat, daar staat de Vlaamse overheid achter”

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de advertentiecampa­gne “Waar jij voor gaat, daar staat de Vlaamse overheid achter”.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (Op de tribune) : Mijnheer de minister-president, de Vlaamse overheid voert nu al ongeveer drie weken een megacampa­gne in de pers, zowel in de dag- en weekbladen als op televisie. De bewuste advertenties zijn vrij omvangrijk. De Vlaamse overheid claimt hierin dat zij achter alles staat waar de Vlamingen voor gaan. Ze stelt tevens dat Vlaanderen een land is waar de mensen meetellen.

Mijn vraag gaat over het nut en de bedoeling van deze campagne. Ik dacht dat overheidsinformatie, in advertentiecampa­gnes of in andere vormen, de bedoeling had om de bevolking praktische en concrete informatie te geven over beslissingen die hier zijn getroffen, en eventueel enige toelichting bij de uitwerking van die beslissingen. Zo kan men de mensen duidelijk maken waar ze voor wat terecht kan. Dit vind ik in deze campagne niet terug.

Mijn vraag is bijgevolg wat het nut is van deze nu al drie weken lopende campagne. Ik had hiernaast ook graag de totale kostprijs ervan gekend.

De voorzitter : Minister-president Van Den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van Den Brande (Op de tribune) : Inzake het nut van deze campagne verwijst ik naar een bepaald gevoel, maar zeker ook naar een aantal bedenkingen in de plenaire vergadering en commissies van het Vlaams Parlement. Ik heb het over bedenkingen bij de relatieve onbekendheid van de Vlaamse overheid.

Ik herinner me heel goed dat onder meer de heer Van Grembergen met veel overtuiging heeft gepleit voor een aantal initiatieven op dat vlak. Ik denk trouwens dat dit over de fractiegrenzen heen werd aangevoeld. Die relatieve onbekendheid is van toepassing op alle peilers van de Vlaamse overheid, inclusief het Vlaams Parlement. Mijnheer de voorzitter, u hebt terzake grote inspanningen geleverd. Dit blijkt onder meer uit de duizenden bezoekers die jaarlijks ons parlement aandoen, evenals uit andere acties. Ook de regering wil een bijdrage leveren. We baseren onze vaststelling

Van den Brande

onder meer op de eerste twee studies van professor Billiet en zijn team.

Pas sinds 1995 hebben we een rechtstreeks verkozen Parlement. Daar is toen ook voldoende aandacht aan besteed. We vormen een jonge en nieuwe overheid. Het is voor de mensen nog niet vanzelfsprekend wie precies wat doet. Ik reken het tot mijn plicht om in te gaan op de vraag van het parlement om heel duidelijk aan te geven dat we verantwoordelijk zijn voor een aantal belangrijke beleidsdomeinen.

U weet ook dat de verkiezingen van 13 juni de moeder aller verkiezingen zijn. Na deze datum zullen de verkiezingen voor het federale, het Vlaamse en het Europese niveau niet meer samenvallen. Het zal daarom nog meer dan vroeger nodig zijn dat de bevolking de Vlaamse overheid als een vanzelfsprekendheid leert kennen.

We hebben een volledig gedepersonaliseerde campagne georganiseerd. In die campagne tonen we de bevolking dat de Vlaamse overheid niet veraf staat van de vragen, gevoelens, behoeften en aspiraties van de mensen. We doen dat niet op een belerende manier. Evenmin leggen we nog maar eens uit welke plaats de Vlaamse overheid in de federale staatsstructuur inneemt. Daarover zijn reeds enkele brochures verschenen. Naar aanleiding van de verkiezingen van 1995 is een belangrijke informatiecampagne gevoerd om uit te leggen welk belang het Vlaams Parlement en die verkiezingen wel hebben. Dat is ook nu op een neutrale, objectieve wijze gebeurd. We hebben het altijd over de Vlaamse overheid en over het belang van het parlement als democratische hoeksteen van het beleid.

De kostprijs van de campagne bedraagt 227 miljoen frank. In dat bedrag is voorzien in het communicatiekrediet. Met de geschreven en de audiovisuele pers zijn afspraken gemaakt. We hadden in hun organen voor een periode van vijf jaren ruimte gekocht. Dat kostte ons jaarlijks 140 miljoen frank. In een nieuwe overeenkomst is voorzien dat we jaarlijks voor 100 miljoen frank ruimte gebruiken. We hebben in dat verband ook kortingen afgedwongen. De totale theoretische kostprijs bedraagt 110 miljoen frank. Het bedrag is geaffecteerd op de begrotingspost voor de afspraken met de pers.

We hebben de plicht om zo een informatiecampagne te voeren. Op die wijze dragen we bij tot de herkenbaarheid van de Vlaamse overheid. Dit alles werd in de commissie uitvoerig toegelicht toen we het communicatiebeleid en de campagne hebben

uiteengezet. Alle fracties die daar toen aanwezig waren hebben erop aangedrongen de communicatie en de informatieverstrekking op te drijven. Ik heb het daarom ook als een opdracht van dit parlement beschouwd om daar werk van te maken.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik heb geen problemen met een informatiecampagne om de bevolking te informeren over het Vlaamse beleidsniveau. Ik blijf er wel bij dat de timing van deze campagne ongelukkig gekozen en voor betwisting vatbaar is.

Mijnheer de minister-president, u stelt dat het om een gedepersonaliseerde campagne gaat, maar gelijktijdig met deze campagne heeft de Vlaamse regering de jongste weken al drie regeringsmededelingen uitgezonden. Zo gedepersonaliseerd is dat dus allemaal niet.

Ik heb de indruk dat dit initiatief wonderwel past in de pre-electurale campagnes van de regeringspartijen. Deze handelwijze is deontologisch niet helemaal koosjer. Mijns inziens gaat het om een kiescampagne op kosten van de belastingbetaler, bovenop de campagnes die worden gefinancierd met het geld dat de partijen ter beschikking wordt gesteld. Het gaat om een onkies manier van handelen.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik heb getracht een zo volledig mogelijk antwoord te geven. Ik herhaal wat we uitvoerig hebben besproken in de commissie. Op een ogenblik dat alle verkiezingen samenvallen, is het noodzakelijk de aandacht te vestigen op het belang van een toekomstig Vlaams beleid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan Sauwens tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over een recente studie van De Lijn inzake het gratis openbaar vervoer in Hasselt

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Sauwens tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams

Voorzitter

minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over een recente studie van De Lijn inzake het gratis openbaar vervoer in Hasselt.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het experiment van het gratis openbaar vervoer in Hasselt heeft veel aandacht gekregen. Het heeft alleszins als positief effect dat er een groot debat is ontstaan over het openbaar vervoer en de wijze waarop dit moet worden georganiseerd. Het is belangrijk dat dit goed wordt geëvalueerd zodat de maatschappelijke gevolgen duidelijk worden.

Onlangs werden we echter opgeschrikt door een aantal krantenberichten over de terugval van het aantal reizigers en de toename van de kosten voor de stad Hasselt. De kostprijs van het gratis openbaar vervoer bedraagt 30 miljoen frank voor de stad Hasselt, 78 miljoen frank voor het Vlaams Gewest, terwijl 24 miljoen frank extra wordt afgeschreven voor de aankoop van bussen voor De Lijn zelf. Volgens het krantenbericht zou meer dan 10 percent van het totale bedrag worden besteed aan het Vlaamse convenantsbeleid inzake openbaar vervoer. Nu blijkt dat dit bericht is gebaseerd op interne nota's van De Lijn waarin het experiment van Hasselt op een kritische manier wordt onderzocht. Welke conclusies hebt u reeds getrokken aan de hand van deze interne nota's die binnen De Lijn circuleren ? Bent u hiervan reeds officieel op de hoogte gebracht ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Sauwens verwijst naar een krantenartikel. Er verschijnen echter verschillende kranten met een verschillende berichtgeving. Ik denk dat we ons beter kunnen baseren op de nota's en niet op de artikels die zijn verschenen in één krantengroep. Volgens deze nota's draagt de overheid 101 miljoen frank bij voor het openbaar vervoer in Hasselt. Brugge, waarmee steeds de vergelijking wordt gemaakt, krijgt van de Vlaamse overheid 152 miljoen frank. Bovendien is het stadsrandnet van Brugge daar niet in opgenomen. Het gratis openbaar vervoer in Hasselt is voor de Vlaamse overheid dan ook goedkoper dan het niet-gratis openbaar vervoer in Brugge. Dit doet geen afbreuk aan de degelijkheid van het Brugse systeem, maar we moeten de zaken op een correcte manier vergelijken.

Er bestaat ook een discussie over de terugloop van het aantal reizigers in Hasselt. Ik vind die discussie op zich niet belangrijk. Bovendien is er geen terugloop, integendeel. Er is zelfs sprake van een lichte toename. In Hasselt kan men gebruik maken van twee bussystemen : het gewone systeem en de boulevardpendel. Er is een lichte stijging binnen het gewone systeem en een afname van de boulevardpendel.

Dat komt door een wijziging van de frequentie, die geëvolueerd is van om de vijf minuten naar om de tien minuten. Deze verandering is te wijten aan de grootschalige werken. Zonder die werken zou er nog sprake zijn van een toename, maar dat is natuurlijk koffiedik kijken. Ik ben er ook niet van overtuigd dat die toename eeuwig is : er zullen altijd fluctuaties zijn.

Bij een vergelijking van beide systemen blijkt het Brugse systeem voor de Vlaamse overheid veel duurder te zijn dan het Hasseltse systeem.

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de minister, eigenlijk beweert u dat het artikel in De Standaard fout is.

Een volgende logische vraag is of er momenteel andere experimenten van de omvang van Hasselt en Brugge in voorbereiding zijn.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : Mijnheer Sauwens, momenteel is er in het kader van het convenantsbeleid bijna in elke centrumstad sprake van een gigantische investering van de Vlaamse overheid. Ik verwijs naar Mechelen en Gent. Het gaat om voluntaristische operaties, die allemaal afzonderlijk worden bekeken.

Bovendien is er voor het systeem in Hasselt een toename van de kosten die worden gefinancierd door de lagere overheid. Het kostprijsstelsel zal dus nog dalen in het voordeel van de Vlaamse overheid. In Brugge zal dit daarentegen status-quo blijven. In Hasselt is er immers een toenamepercentage. Dat betekent dat het gratis openbaar vervoer in Hasselt financieel een goede zaak is voor de Vlaamse overheid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over maatregelen voor de verdere financiering en de uitvoering van herstellingswerken aan de Antwerpse ring

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Penris tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over maatregelen voor de verdere financiering en de uitvoering van herstellingswerken aan de Antwerpse ring.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (Op de tribune) : Mijnheer de minister, collega's, vorige week bracht de pers verslag uit over de lamentabele toestand van het wegdek op de Antwerpse ring. Ter hoogte van Merksem zouden er sleuven zijn ontstaan van 20 centimeter breed. Er zouden ook regelmatig brokstukken opspatten ter grootte van een mensenhand.

Het herstel van die schade blijkt omwille van twee redenen niet onmiddellijk mogelijk te zijn. De eerste reden is van technische aard. Er is de laatste tijd te veel wateroverlast, waardoor asfalt gieten niet vanzelfsprekend is. Ten tweede is er een financiële reden. De kredieten voor kleinere herstellingen zouden op dit ogenblik virtueel zijn uitgeput voor de regio Antwerpen.

Mijnheer de minister, met welke kredieten zult u de noodzakelijke herstellingen aan het wegennet rond Antwerpen uitvoeren ? Ik hoop dat uw antwoord duidelijk zal zijn.

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Penris heeft gelijk dat de wegen in de omgeving van Antwerpen momenteel in slechte staat verkeren.

Een eerste probleem waarmee we geconfronteerd worden, zijn de slechte weersomstandigheden. Daardoor is het inderdaad uitermate moeilijk om zelfs kleine herstellingswerken uit te voeren.

Voor de financiële problemen is wel een oplossing mogelijk. We kunnen immers uit de gewone onderhoudsmiddelen putten. Er werd daarvoor in de begroting in een post voorzien. We beschikken dus

over de financiële middelen om de kleine werken uit te voeren. Het weer moet dit wel toelaten.

We staan voor een nog veel grotere uitdaging. Er is een aanbesteding gedaan om de grote werken te kunnen aanvatten. Het gaat om een bedrag van verschillende miljoenen frank. Het juiste moment moet wel worden gekozen. Wanneer is het in Vlaanderen goed weer ? Wat is het juiste tijdstip om de werken aan te vatten ? De buitendienst van Antwerpen heeft een heel ingenieus systeem van nacht- en weekendwerk ontworpen. Er werd afgesproken dat een grote mediacampagne zou worden georganiseerd om de gebruikers te wijzen op mogelijke hinder en om hen wegwijs te maken.

Mijnheer Penris, momenteel worden de nodige herstellingswerken in de mate van het mogelijke uitgevoerd. Ik geef eerlijk toe dat de staat van de weg op dit ogenblik erbarmelijk is.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Wat het weer betreft kan ik hem geruststellen : de minister-president heeft ons een aanzienlijke weersverbetering beloofd tegen de zomer.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Kathleen Helsen tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de mogelijkheden voor een onderzoek naar de relatie milieu-gezondheid specifiek voor de regio Zuiderkempen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Helsen tot mevrouw Demeester, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de mogelijkheden voor een onderzoek naar de relatie milieu-gezondheid specifiek voor de regio Zuiderkempen.

Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, in de week van 15 tot 19 februari werd in diverse kranten- en tijdschriftartikels aandacht besteed aan de volksgezondheid en het leefmilieu in woonkernen in de nabijheid van vervuilende industriegebieden. De voorbeelden in deze artikels

Helsen

waren voornamelijk afkomstig uit de regio Zuiderkempen. Zo heeft een zeer concreet voorbeeld over een kind heel wat onrust veroorzaakt bij de bevolking in de regio.

De geneeskunde legt reeds geruime tijd een duidelijk verband tussen bepaalde aandoeningen van patiënten en de aanwezigheid van bepaalde industrieën in hun regio. De bedrijfswereeld haalt verscheidene argumenten aan om deze stelling te weerleggen. Wie in de regio Zuiderkempen in de nabijheid van vervuilende industrieën woont, heeft terzake dringend nood aan duidelijkheid. De beleidsnota betreffende gezondheid voorziet in een mogelijk onderzoek naar volksgezondheid en leefmilieu, dat in 1998-1999 zou plaatsvinden en de problematiek voor Vlaanderen uitgebreider in kaart zou brengen.

Mevrouw de minister, hoe kunnen op Vlaams niveau de vooropgestelde middelen worden aangewend voor een onderzoek naar die Zuiderkempen ? Dit onderzoek zou het verband tussen de industrie in deze regio en de neurodegeneratieve en hematologische aandoeningen in kaart brengen.

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik dank mevrouw Helsen voor haar concrete vraag. Deze laat me toe even in te gaan op de problematiek van een grootschalig onderzoek, de resultaten die dit zal opleveren en de eventuele band tussen bepaalde verschijnselen en vervuilende industrieën in bepaalde regio's.

Een groot- of kleinschalig onderzoek van één jaar zal voor geen enkele afwijking – congenitaal of opgetreden tijdens het leven – kunnen uitmaken of die het gevolg is van een bepaalde vervuiling. We zouden dit ook duidelijk moeten kunnen maken aan de mensen. Ik krijg vandaag immers heel veel brieven uit diverse gebieden met de vraag om deel te mogen uitmaken van dat gezondheidsonderzoek. Jonge mensen stellen me de concrete vraag hoe ze eraan kunnen deelnemen en zo de zekerheid kunnen verwerven dat ze gezonde kinderen zullen krijgen. De geneeskunde noch het beleid kunnen daar echter een antwoord op geven. Dat moeten we de mensen duidelijk maken.

We zijn inderdaad begonnen aan een grootschalig onderzoek naar de haalbaarheid van de voorgestelde methode om op termijn jaar na jaar de evolutie van bepaalde verschijnselen in bepaalde regio's te kunnen vaststellen. Zo kunnen we dan misschien over tien, twintig of dertig jaar besluiten dat er eventueel een link was tussen een 'vervuilende' industrie of factor, en een aandoening die in meerdere mate in een bepaalde regio voorkomt.

De methodologie van het onderzoek dat thans wordt opgezet, bestaat uit twee delen : een toxicologisch en een epidemiologisch. Het toxicologisch gedeelte is specifiek gericht op twee regio's. Ten eerste is er de regio Antwerpen die is vervuild door het vele verkeer, de aanwezigheid van industrieën en de dichte bevolking. Voor een gedeelte ligt daar ook de wijk Neerland in. Ten tweede zijn de onderzoekers het nu ook zo goed als eens over de landelijke regio die niet de gevolgen zou dragen van bepaalde vervuilende factoren. Die tweede regio zou worden gebruikt als vergelijking. Men wil nagaan of er bepaalde toxicologische feiten zijn vast te stellen bij een bevolking in bepaalde regio's.

Het tweede gedeelte is het epidemiologische, dat via het medisch schooltoezicht zal worden uitgevoerd op heel de Vlaamse bevolking. In de toekomst zal die taak uiteraard worden overgenomen door de centra voor leerlingenbegeleiding. Op die manier kan men alle leerlingen van een bepaalde leeftijd – bijvoorbeeld achttien jaar – jaarlijks bereiken. Alle gegevens zullen worden opgestapeld in een databank. Als men dan in een bepaalde regio een verschijnsel ziet, kan men – over enkele tientallen jaren dus – op basis van die gegevens mogelijke conclusies trekken. Op basis hiervan kan ook worden nagegaan of in een bepaalde regio een effect voorkomt dat verschilt van dat in de doorsnee Vlaamse regio.

Men mag zich hier natuurlijk geen verkeerd beeld van vormen. Men mag niet denken dat we over een jaar een antwoord zullen kunnen geven op bepaalde specifieke vragen. Ik veronderstel dat u verwijst naar het kankerpatiëntje in uw regio. Is daar een verband met een vervuilend element van een bepaalde industrie ? Daarover zal men de komende jaren nog geen uitspraak kunnen doen. Dit is alleen mogelijk als men minstens gedurende een periode van twintig jaar bepaalde feiten heeft kunnen opmeten, en als men gedurende een lange periode heeft kunnen vaststellen dat er zich in één bepaalde regio – veel meer dan in vergelijking met andere regio's – specifieke verschijnselen voordoen.

Demeester-De Meyer

Mevrouw Helsen, het is belangrijk dat we dit onderzoek verrichten. We moeten immers naar de toekomst kijken. Tegelijkertijd is het belangrijk dat we voor het milieu zodanig strenge emissienormen vastleggen dat de eventuele vervuiling daadwerkelijk wordt teruggedrongen. Op die manier kan men ervoor zorgen dat er zo weinig mogelijk risico's zijn voor de gezondheid van de bevolking.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de berichtgeving door de Vlaamse omroepen van persoonlijke of familiale drama's

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Doomst tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de berichtgeving door de Vlaamse omroepen van persoonlijke of familiale drama's.

De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (Op de tribune) : Mijnheer de minister, extreme familiale drama's waren tot voor kort het domein van vervolgfuilletons. Tot recent bleef het hoofdzakelijk bij fictie. De laatste tijd blijken deze drama's echter gegeerd live-materiaal te zijn voor nieuwsuitzendingen. In geuren en kleuren wordt in alle details geëtaleerd wat zich precies heeft afgespeeld.

Daarbij hebben de zenders de neiging om de grenzen van het door het gerecht gestelde embargo te doorbreken. Bij het drama in Begijnendijk moest de moeder van het betrokken kind de feiten zelfs via het nieuws vernemen. Bij het drama in Lubbeek konden beide zenders om kwart voor zeven hun ongeduld niet meer bedwingen. Ze doorbraken allebei het embargo met een telefoontje om de gegevens toch maar op het nieuws van zeven uur te kunnen brengen. In mijn eigen omgeving ervaar ik dat het etaleren van een dergelijke miserie voor een aantal mensen een voorbeeldfunctie krijgt. Ik verwijs hierbij naar het toenemende aantal zelfmoorden.

Wat mij het meest zorgen baart, is dat dit wel eens tot een opbod tussen zenders zou kunnen leiden. In

Engeland verbiedt het gerecht de pers dergelijke zaken te etaleren. Kunnen de verschillende zenders niet tot een gedragsovereenkomst komen ? Dit sluit aan bij de ethische code, waarvoor ik met mevrouw Lindekens al een hele tijd pleit. Is de tijd niet stilaan rijp om de zenders hiervoor bij elkaar te brengen en tot een afspraak te komen ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (Op de tribune) : Mijnheer Doomst, er zijn vorige week inderdaad problemen geweest bij het respecteren van een embargo bij de berichtgeving over twee gezinsdrama's. Men heeft me gevraagd welke verantwoordelijkheid ik hiervoor droeg als minister van Media.

U weet dat we in de commissie voorstellen uitwerken, zoals de door u voorgestelde Kijk- en Luisteraad. Deze zou specifieke problemen in verband met seks en geweld behandelen. De geschillenraad behandelt daarentegen eerder vragen over de objectiviteit van de nieuwsuitzendingen. Hier gaat het over de deontologie. Er is een deontologische raad van de journalisten. Ik denk ook dat zij een interne beraadslagingsprocedure hanteren. Zo heb ik ooit een advies gevraagd aan de commissie voor Deontologie van de Algemene Vereniging van Belgische Beroepsjournalisten naar aanleiding van het fameuze Humo-interview van mevrouw De Bie.

Uw vraag past in deze context. Bij dergelijke situaties moeten er afspraken worden gemaakt tussen journalisten en omroepen. Eventuele embargo's moeten worden gerespecteerd. De concurrentie mag niet leiden tot een opbod of tot het niet respecteren van de beslissingen van het parket, dat toch wel zijn redenen zal hebben om een embargo te doen respecteren. Ik verwijs naar de deontologie van de journalisten, de omroepen en de geschreven pers. Ze hebben daar eigen organen voor. Het behoort niet tot de bevoegdheid van de minister van Media om hierin op te treden. Ik kan wel een morele stem laten horen. Als het parket embargo's vraagt, moet iedereen ze respecteren. Ik weet absoluut niet in welke omstandigheden de omroepen deze zaak hebben benaderd.

De voorzitter : De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst : Ik dank de minister voor zijn antwoord en zal me tot het geëigend orgaan richten om dit probleem aan te kaarten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over eventuele overheidssteun voor de oprichting van windmolenparken

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Doomst tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over eventuele overheidssteun voor de oprichting van windmolenparken.

De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de productie van elektriciteit staat de laatste tijd ernstig ter discussie. Er wordt gedacht aan een afbouw van kernenergie, en van bepaalde fossiele brandstoffen wordt gezegd dat ze mettertijd uit de productie zouden moeten worden geweerd. Ik neem aan dat ook de Vlaamse overheid ijverig op zoek is naar alternatieven.

Een van de twee alternatieven die het meest worden genoemd, is zonne-energie, waarvan de mogelijkheden nog worden nagegaan. Deze technologie blijkt echter vrij ingewikkeld te zijn. De kosten voor onderzoek en ontwikkeling zijn vrij hoog. Blijkbaar wordt eerder een alternatief gezien in de tweede mogelijkheid, namelijk windmolens. Ook de Vlaamse overheid volgt deze ontwikkeling nauwlettend en stimuleert ze.

Recent hebben we vernomen dat Electrabel plannen koestert om drie windmolenparken in te richten. Ook privé-firma's nemen het initiatief, zoals Colruyt in Halle, waar een mast werd ingeplant voor het opwekken van energie. Het verrast ons dat het gemeentebestuur daar een taks van 100.000 frank op heeft geheven en dat de Vlaamse regering bij monde van minister Peeters die belasting zou willen annuleren. Het argument daarvoor luidt dat de Vlaamse regering deze vormen van alternatieve energieproductie zou willen stimuleren.

Kunt u hier als minister van Energie duidelijkheid in brengen ? Wat is de Vlaamse regering op dit vlak zinnens ? Is ze inderdaad bereid om in de komende jaren steun te verlenen aan deze vormen van alternatieve energie ?

De voorzitter : Minister van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de Vlaamse regering is enthousiast over windenergie. We staan achter wind. Samen met de heer Stevaert heb ik een werkgroep Windenergie opgericht. Daarin proberen we het windmolenpark in te passen in de ruimtelijke ordening. In het kader van het technologieprogramma Vliet Bis hebben we aan de VUB de opdracht gegeven om een heus windplan op te stellen. Daarbij moet worden gezocht naar opportune inplantingsplaatsen voor windparken.

We zijn ook actief op het vlak financiële stimulanzen, meer bepaald voor demonstratieprojecten. Er is echter een plafond van 10 miljoen frank omdat er slechts een totaal budget van ongeveer 35 miljoen frank ter beschikking is voor alle demonstratieprojecten in verband met hernieuwbare energie.

Daarnaast hebben we bekomen dat het Controlecomité vanaf juli 1998 de groene frank voor de toelivering aan het net van elektriciteit op basis van hernieuwbare energie heeft verdubbeld. Ook traditionele leveranciers van elektriciteit wagen zich nu op die markt. U hebt daarstraks ook verwezen naar Colruyt in Halle.

We juichen toe dat Electrabel start met een aantal initiatieven. Met het nieuwe liberaliseringsdecreet, dat we helaas niet meer tijdens deze regeerperiode kunnen neerleggen, zullen we groenestroomcertificaten invoeren. Daarmee willen we hernieuwbare energie stimuleren. We hopen dat dit tegen 2010 ongeveer 3 procent van de totale energieproductie zal bedragen. Wij staan daar dus volledig achter.

Ik heb begrip voor minister Peeters als hij de burgemeester van Halle op de vingers tikt omdat die dreigt met het heffen van een belasting op windmoleninfrastructuur. Dit lijkt me inderdaad tegenstrijdig met het beleid van de Vlaamse regering, die in de toekomst aan wind een centrale rol wil toekennen in de energievoorziening.

De heer Michel Doomst : Ik ben blij dat de minister daar zo weinig doekjes om windt, en hoop dan ook dat het windproject de nodige wind in de zeilen zal krijgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Kathy Lindekens tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de financiële overgangsregeling voor I Fiamminghi en het Symfonieorkest van Vlaanderen

Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de financiële overgangsregeling voor I Fiamminghi en het Symfonieorkest van Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Lindekens en de heer Stassen tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de financiële overgangsregeling voor I Fiamminghi en het Symfonieorkest van Vlaanderen.

Mevrouw Lindekens heeft het woord.

Mevrouw Kathy Lindekens (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, twee weken geleden heb ik u hier voluit geprezen om uw rechtlijnigheid in verband met het volgen van de adviezen van de beoordelingscommissie Muziek. Ik vrees dat ik die lof vandaag moet intrekken, want ondertussen blijkt een en ander te zijn gebeurd.

De regering heeft met name een overgangsmaatregel goedgekeurd waarbij ik toch enkele vragen heb. U hebt zelf gezegd dat de adviezen van de beoordelingscommissie Muziek degelijk onderbouwd zijn en zeker niet lichtvaardig totstandkomen. Ik heb de kans gehad ze zelf te lezen vermits ze door de commissie in een persmededeling werden verspreid.

Er heeft een informeel overleg plaatsgevonden met de beoordelingscommissie over een overgangsmaatregel voor beide orkesten. Er was sprake van 75 percent van wat ze vorig jaar hadden gekregen. Nu blijkt dat 44 miljoen frank uit de hoed werd getoverd ; dit is 22 miljoen frank voor elk van beide orkesten. Het ene orkest gaat er daardoor in vergelijking met vorig jaar 35 percent op vooruit, en het andere moet slechts 9 percent inleveren. Door een dergelijke regeling zou iedereen haast hopen toch maar niet erkend te worden door een beoordelingscommissie. Door deze regeling zullen de twee orkesten nu meer ontvangen dan alle andere erkende orkesten, met als enige uitzondering de Beethoven Academie.

Deze regeling is dus duidelijk een regeling ad hoc waarbij ook het negatieve advies van de vorige commissie niet werd gevolgd. De huidige beoorde-

lingscommissie heeft ondertussen hierop gereageerd.

Mijnheer de minister, mijn vraag is dan ook hoe u dit alles kunt verantwoorden ten aanzien van uw Raad voor Cultuur en van de beoordelingscommissie Muziek.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag werd reeds goed ingeleid door mevrouw Lindekens.

In de commissie voor Cultuur heb ik uw beleid en de adviezen van de beoordelingscommissie Muziek verdedigd, ervan uitgaande dat het een goede regeling was, en dat het parlement zich niet moet inlaten met de adviezen en de gevolgen van de gemaakte keuzes.

Het moet mij van het hart dat de uiteindelijke oplossing mij sterk heeft verrast. In de commissie heb ik zelf gezegd dat een overgangsregeling nodig is, zeker als de adviezen in de loop van een seizoen worden uitgebracht. Men kan toch moeilijk iemand van de ene dag op de andere op droog zaad zetten, waardoor hij zijn verplichtingen niet meer kan nakomen. Toch moet men goed nadenken vooraleer men met een overgangsmaatregel over de brug komt. Moet die overgangsmaatregel een stap zijn in het licht van de volgende erkenningsronde ? Of moet het daarentegen om een begeleide afbouw gaan ? Als er een overgangsregeling komt voor muziek, wat doen we dan met andere cultuurdomeinen zoals de podiumkunsten en het sociaal-cultureel jeugdwerk ?

Een overgangsregeling ad hoc kan niet zomaar worden ingesteld omdat mensen klagen. De betrokkenen zijn terecht kwaad, maar met deze regeling wordt I Fiamminghi nogmaals bevoorreed. Het Symfonieorkest van Vlaanderen mag van geluk spreken dat het samen met I Fiamminghi uit de boot is gevallen, want daardoor kan het ook van de overgangsregeling genieten. Ik ben bereid om over een overgangsregeling te praten en er een aantal voorwaarden aan te koppelen, maar stel me nogal wat vragen over het bedrag en over het effect op het muziekdecreet. Dat decreet wil ik trouwens samen met u blijven verdedigen.

Mijn vraag is dezelfde als die van mevrouw Lindekens. Ik wil graag weten hoe het nu verder moet en hoe u uw beslissing kunt verantwoorden.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, deze vragen staan me toe de zaak te verduidelijken. We hebben het advies van de beoordelingscommissie integraal opgevolgd. De Vlaamse regering heeft op basis daarvan meteen beslist dat een overgangsregeling nodig was voor de orkesten die de afgelopen vier jaar structureel werden gesubsidieerd.

In het eerste besluit van de regering werd nog niet bepaald wat de regeling precies inhield. We hebben daarom overlegd met de betrokkenen. We wilden hun verwachtingen kennen. Ik heb eenmaal gepraat met de hele beoordelingscommissie en verscheidene malen met haar voorzitter. Daaruit heb ik geleerd dat zowel de sector, die onder meer wordt vertegenwoordigd door de VDP, als de beoordelingscommissie ermee akkoord gingen dat een overgangsregeling niet noodzakelijk beperkt hoefde te blijven tot een sociale regeling, een afbouw of het louter uitvoeren van de afspraken. Het Vlaams Parlement was het daarmee eens.

Het is nooit de bedoeling geweest om een oplossing te vinden die volledig los stond van de rol van de beoordelingscommissie. De regeling is niet vervat in het decreet, maar toch zal de commissie niet buitenspel worden gezet. De regering kan immers slechts een besluit nemen voor één jaar, dat pas kan worden verlengd mits daarvoor de decretale basis bestaat. Anders zouden we vier keer een eenmalige beslissing kunnen nemen die buiten het decreet valt. Dat zou geen goede zaak zijn.

De beoordelingscommissie was ervan overtuigd dat beide orkesten over voldoende artistieke kwaliteiten beschikten om in aanmerking te komen voor een plaats in het muzieklandschap. Het Symfonieorkest werd beschouwd als een doorstroomorkest dat zijn kwaliteit nog wat moest verbeteren. Van die verbetering was al sprake op het ogenblik van de eerste waarneming en van ons gesprek. Ook de projecten en artistieke mogelijkheden van I Fiamminghi werden positief beoordeeld.

Het bedrag voor het Symfonieorkest is lager dan dat van vorig jaar. Er werd een plafond ingesteld op basis van het gemiddelde van de bedragen die ze de voorbije vier jaar hebben ontvangen. Voor het Symfonieorkest was dat voor de opeenvolgende jaren 19 miljoen frank, 19 miljoen frank, 25 miljoen frank en 24 miljoen frank. I Fiamminghi ontving 25 miljoen frank, 24 miljoen frank, 24 miljoen frank en 16,2 miljoen frank. Die cijfers werden nogal gezuiverd, want in het verleden beschikte dit

laatste orkest over nog vele andere bronnen van inkomsten. Als één orkest heeft ingeleverd tijdens deze zittingsperiode, is het wel I Fiamminghi, want hun middelen zijn tot een derde herleid.

Als men vindt dat ze een rol in het muzieklandschap kunnen spelen, dan moet dat gebeuren in realistische termen over het aantal optredens, de bezetting, het aantal Vlaamse componisten, enzovoort. Dit moet gebeuren met een reële budgettering, die aan de administratie moet worden verantwoord. We zoeken binnen dat kader een oplossing met een terugkoppeling naar de beoordelingscommissie. Zonder kwaliteitsverbetering of zonder dat men zich inschrijft in de artistieke lijn, volgt onherroepelijk een negatieve beslissing. Zowel de betrokkenen als de beoordelingscommissie weten dat.

In het persbericht en het gesprek met de beoordelingscommissie gaat het over de hoogte van het bedrag voor een orkest. Het gaat niet over een overgangsregeling of over het feit dat ze geen rol kunnen spelen. De hoogte van het bedrag mag trouwens niet worden getoetst aan dat van vorig jaar, omdat alle orkesten en ensembles toen een enorme verhoging hebben gekregen. In vergelijking met de situatie van twee jaar geleden, zijn de middelen van alle orkesten gestegen, behalve die van deze twee.

De voorzitter : Mevrouw Lindekens heeft het woord.

Mevrouw Kathy Lindekens : Ik blijf met de opmerkingen van de beoordelingscommissie zitten. Er was tijdens uw gesprek met hen uitgegaan van 75 percent van de laatste toekenning. Dat bedrag is aangepast. Hiervoor werd geen formeel advies gevraagd aan de commissie Muziek. Bovendien staat die aanpassing haaks op de artistieke adviezen van de beoordelingscommissie. Men kan toch nooit naar het verleden verwijzen om subsidies te krijgen. De huidige adviezen maken uit wie wat kan krijgen.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Er is een kans gemist doordat voor de toekenning van het bedrag geen formeel advies werd gevraagd aan de commissie. Er moet worden nagedacht over overgangsregelingen en de consequenties ervan binnen het algemeen cultureel beleid. Dit alles heeft ook een budgettair prijskaartje : het volgende bedrag zal heel wat hoger moeten zijn, wil men de adviescommissie op een reële manier laten werken.

Minister Luc Martens : Er zou een aanleiding kunnen zijn tot een verdere procedure. Zo heeft onder meer de beoordelingscommissie uitspraken gedaan over cijfers, wat niet tot haar bevoegdheden behoort. Men zou dit kunnen aangrijpen om in beroep te gaan bij de Raad van State. Daardoor zouden we echter in een totale chaos terechtkomen, wat toch ook niet gunstig is voor de andere organisaties.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VERSLAG VAN DE COMMISSIE TOT ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het onderzoek van de geloofsbrieven van mevrouw Van Asbroeck.

Mevrouw Van Lindt, verslaggever van de commissie, heeft het woord.

Mevrouw Sonja Van Lindt, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, met toepassing van artikel 31, paragraaf 3 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 5 van het Reglement, onderzoekt het Vlaams Parlement de geloofsbrieven van mevrouw Van Asbroeck.

De commissie heeft kennis genomen van de door de heer Béghin in zijn hoedanigheid van eerste ondervoorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad ondertekende stukken voor de verkiezing van mevrouw Van Asbroeck tot Brussels lid in het Vlaams Parlement, dit ter vervanging van de heer Vandenbussche die ontslag heeft genomen.

In zijn proces-verbaal van 26 februari 1999 verklaart ondervoorzitter Béghin dat overeenkomstig artikel 30, paragraaf 3, tweede zin van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd door de bijzondere wet van 16 juli 1993, de SP-fractie mevrouw Van Asbroeck heeft aangewezen om de heer Vandenbussche als Brussels lid dat zitting heeft in het Vlaams Parlement, te vervangen.

Dientengevolge heeft de commissie dan ook de geloofsbrieven onderzocht van mevrouw Van Asbroeck. Vastgesteld werd dat voornoemd Brussels lid aan de verkiesbaarheidsvereisten voldoet.

De commissie stelt dan ook eenparig voor mevrouw Van Asbroeck tot geldig verkozen lid van het Vlaams Parlement te benoemen.

De voorzitter : Mag ik aannemen dat het parlement het eenparig eens is met de besluiten van de commissie ? (*Instemming*)

De besluiten zijn aangenomen.

Ik roep mevrouw Anne Van Asbroeck uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig haar uit de grondwettelijke eed af te leggen, die luidt als volgt : 'Ik zweer de Grondwet na te leven.'

– *Mevrouw Anne Van Asbroeck legt de grondwettelijke eed af.*

Mevrouw Van Asbroeck, namens alle collega's heet ik u van harte welkom in het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

HULDEBETOON

De voorzitter : Collega Vandenbussche, beste Michiel, in 1970 kwam u als 25-jarige licentiaat in de politieke en sociale wetenschappen van West-Vlaanderen naar Brussel. Niets kon toen al laten vermoeden dat u een van de drijvende krachten achter het bloeiende Vlaams-Brusselse gemeenschapsleven zou worden.

U werd in 1970 stafmedewerker bij de pluralistische Stichting Lodewijk de Raet, een organisatie waarvan het belang voor de culturele en politieke ontvoogding van Vlaanderen nauwelijks kan worden overschat. Daarnaast spande u zich in als vrijwilliger in het Vlaamse sociaal-culturele leven in de hoofdstad. Als vrijwilliger en vormingswerker was u betrokken bij de oprichting van talrijke culturele raden in Brussel en bij de werking van de Agglomeratieraad van het 'Plaatselijk Sociaal-Kultureel Werk'. U hebt aan het hoofd gestaan van het Centrum voor Samenlevingsopbouw en in 1975 was u algemeen secretaris van het eerste Congres van de Brusselse Vlamingen.

Vanaf 1979 bent u aan uw politieke carrière begonnen : eerst als kabinetsadviseur bij de Brusselse staatssecretaris Lydia De Pauw-Deveen en daarna bij Willy Claes. In 1981 werd u aangesteld als kabinetschef van de Brabantse vice-gouverneur Aimé

Voorzitter

Van Lent. In die functie was u onder meer belast met het toezicht op de naleving van de taalwetten in de negentien Brusselse gemeenten.

Ook in uw gemeente Etterbeek bent u actief. In 1982 werd u er verkozen tot gemeenteraadslid en sinds 1989 bent u er schepen voor Ruimtelijke Ordening en Vlaamse Aangelegenheden. Nog in Etterbeek richtte u mee de Louis Paul Boon-kring op, een organisatie die u eerst voorzat ; momenteel bent u er bestuurslid.

Ik denk niet dat ik overdrijf wanneer ik zeg dat uw politieke carrière vanaf 1989 in een stroomversnelling is terechtgekomen. In dat jaar kreeg u de mogelijkheid in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad zitting te nemen als opvolger van minister Rufin Grijp. Onmiddellijk na uw aanstelling werd u ook lid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. In beide assemblees oefende u de functie van fractievoorzitter uit. In 1992 werd u verkozen tot voorzitter van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Die functie oefende u uit tot 1995, toen u als opvolger werd herverkozen voor de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Als een van de zes Brusselaars werd u ook volksvertegenwoordiger in het Vlaams Parlement. U hebt er nooit een geheim van gemaakt dat dat Brusselse dubbelmandaat, ondanks uw voorkeur voor dit parlement, u zwaar viel.

Uit uw binnen- en buitenparlementaire activiteiten kan een brede waaier aan interesses en engagementen worden afgeleid. Uw aandacht ging vooral naar de Belgische politieke structuren en de plaats van Brussel en de Brusselse Vlamingen daarin, de ruimtelijke ordening, de cultuur en de strijd tegen extreem-rechts. U mag, als voorzitter van het CSC-Vormingswerk, ook trots zijn op initiatieven als Kiezen voor Kunst en de veelbezochte Anne Franck-tentoonstelling.

Men noemt u in Brussel een verstrooid maar keihard werker. Een typische Vlaamse Brusselaar, met een groot hart voor zijn stad. Dit is een eigenschap die van alle Brusselse Vlamingen in dit halfroond ook zulke aparte collega's maakt.

Beste Michiel, ik hoop dat u uw inspanningen voor een toekomstgerichte ruimtelijke ordening in Brussel, en vooral uw inspanningen voor meer cultuur voor meer mensen, ook na uw parlementaire carrière kunt blijven voortzetten. Namens deze assem-

blee dank ik u voor de inspanningen die u de voorbije decennia hebt geleverd op die vele fronten. Het ga u goed. (*Applaus*)

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

– 1261 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Heeren, verslaggever, verwijst naar het verslag.

– *De heer Francis Vermeiren, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik zal grotendeels herhalen wat we in de commissie hebben gezegd.

Zoals de minister zelf heeft gezegd, gaat het om een vrij moeilijke en technische aangelegenheid. Men maakt de zaak nog moeilijker doordat op het oorspronkelijke decreet besluiten van de Vlaamse regering zijn gevolgd waardoor de procedure wordt veranderd.

We maken bovendien geen gebruik van de mogelijkheid om het decreet te herschrijven en te verfijnen en wat reeds via de besluiten is verworven, in te schrijven in het ontwerp. Hierdoor missen we de kans om het ontwerp een solidere en duidelijkere basis te geven.

We wagen dan ook nog een poging één aspect van het ontwerp te verduidelijken. Ik verwijs hierbij naar het masterplan. Diegene die subsidies aanvraagt, moet een masterplan indienen. In het vorige decreet stond daar een vrij algemene beschrijving van. De praktijk, en vooral het besluit van de

Ceysens

regering, heeft ertoe geleid dat men kan spreken van twee fasen, waardoor het masterplan in twee delen uiteenvalt. Enerzijds is er het zorgstrategisch plan, anderzijds het financieel-technisch. Die plannen werden in het besluit geïntroduceerd. Een aantal artikelen omschrijven hoe dit precies in zijn werk gaat.

Ons inziens is dit het juiste moment om dit in het decreet zelf op te nemen. Indien iemand het decreet consulteert en een masterplan wil opstellen, moet hij meteen zicht krijgen op de juiste procedure en de manier waarop de twee fasen verlopen. Hij moet ook kunnen lezen wat de inhoud is van het zorgstrategisch en het financieel-technisch plan.

Wij willen hier nog iets aan toevoegen, dat niet in uw uitvoeringsbesluit staat. Wij willen het woord 'eenvoudig' expliciet opgenomen zien in het decreet wanneer er gesproken wordt over het zorgstrategisch plan. Het zorgstrategisch plan moet worden gedefinieerd als een eenvoudige beschrijving. Dit komt grotendeels overeen met wat volgens u in het zorgstrategisch plan moet staan, namelijk de huidige situatie en de toekomstvisie in verband met het zorgaanbod, de infrastructuur, de ligging en de samenwerkingsverbanden.

Het woord 'eenvoudig' is hier echt op zijn plaats. We vernemen dat heel wat indieners zich daar vandaag in de praktijk voor naar een gespecialiseerd bureau moeten begeven. Zij zijn met de eigen personeelsbezetting vaak niet in staat dit zorgstrategisch plan op te stellen. Zij kunnen hiervoor ook niet terugvallen op de administratie, en besteden dit dus uit aan een studiebureau. De prijzen van die bureaus zijn indrukwekkend. Een indiener, die graag zou investeren in het zorgaanbod, moet met andere woorden naar een bureau waar hij al een paar honderdduizenden franken moet neertellen voor het opstellen van dat plan.

Dit is geen goede tendens. Die mensen hebben trouwens geen enkele garantie dat zij die subsidie uiteindelijk zullen krijgen. Vaak zijn zij in het eerste stadium al heel wat middelen kwijt. Wij zouden die middelen liever naar de mensen zien gaan, in plaats van naar allerlei omslachtige procedures en administratieve paperassen. Daarom leggen wij de nadruk op het woord 'eenvoudig' voor het zorgstrategisch plan : het kan niet de bedoeling zijn om dit zeer gedetailleerd te beschrijven.

Dit leidt naar ons aanvoelen trouwens nog naar een andere discussie. In het kader van een subsidiëring van infrastructuur is het een goede zaak om niet enkel naar het financieel-technisch plan te kijken, maar om zich ook af te vragen of de investering op lange termijn zin heeft. Wij kunnen hier inkomen als het om een soort marginale toetsing gaat. Daarom dringen wij aan op het opnemen van de eenvoudige beschrijving. Dit staat in het amendement dat wij hebben ingediend, en dat wij graag ter stemming zullen voorleggen.

Wij hebben nog een paar amendementen op het decreet ingediend. Volgens de procedure komt na het indienen van een masterplan het dossier voor de adviescommissie. Voor die commissie moeten we eigenlijk ook weer kijken naar de uitvoeringsbesluiten. Het decreet zegt daar niet veel over. Het valt bijvoorbeeld op dat het decreet niet zegt voor hoelang deze commissie geïnstitutionaliseerd wordt. Het enige wat we eigenlijk over die commissie vinden – en dat is wel merkwaardig – is dat hiervoor een uitzondering wordt gemaakt inzake het in voege treden van het decreet. Die commissie kan retroactief werken tot ongeveer 1997.

Wij willen dit decreet aangrijpen om die adviescommissie, die toch een vrij belangrijke taak heeft, decretaal te verankeren. Wij vragen dat de commissie bestaat uit zes leden : drie vaste, interne leden – met andere woorden ambtenaren, zoals u trouwens zelf schrijft in uw uitvoeringsbesluit – en drie externe, te kiezen uit een lijst van deskundigen. De adviescommissie dient een huishoudelijk reglement op te stellen. Wij stellen tevens een duur voor deze commissie voor. Hierna moet die eventueel herzien worden.

Deze twee amendementen dienen wij alvast in. Mevrouw Avontroodt zal er straks nog twee andere toelichten. Voor ons is in het VIPA-decreet het masterplan, waar zoveel om te doen is en waar zoveel van afhangt voor de subsidiëring, cruciaal. Wij zijn ervan overtuigd dat een halt moet worden toegeroepen aan de alsmaar meer doorgedreven vereisten van die zorgstrategische plannen. Men is bijna verplicht dit uit te besteden aan een studiebureau, wat handenvol geld kost. De investeerder heeft hier veel vragen bij. Of hij ooit tot de investering in deze persoonsgebonden aangelegenheid kan overgaan, is immers afhankelijk van de goedkeuring van het zorgstrategisch plan.

We leggen die amendementen ter stemming voor. U zult begrijpen dat onze uiteindelijke houding zal worden bepaald door wat er met deze amendementen gebeurt.

De voorzitter : De heer Swennen heeft het woord.

De heer Guy Swennen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik zal geen lange uiteenzetting houden. Het VIPA-decreet is in dit halfrond nu niet bepaald het bekendste en meest besproken decreet. Het is niet echt wereldnieuws. In de sector van de welzijns- en gezondheidszorg ligt dat echter totaal anders. Het decreet was er regelmatig het voorwerp van gedetailleerde analyses en beschouwingen door praktijkmensen. De commissieleden werden regelmatig ondervraagd over tekortkomingen en onduidelikheden in het decreet en de uitvoeringsbesluiten.

Dit ligt uiteraard voor de hand. Vele projecten in de welzijnssector staan of vallen met de middelen die ze krijgen om de noodzakelijke infrastructuur op te zetten. Dat is reeds in de aanvangsfase het geval. Vandaag moeten we stemmen over een aantal wijzigingen aan het VIPA-decreet. Een van deze wijzigingen betreft de opsplitsing van het masterplan in een zorgstrategisch plan en een technisch-financieel plan. Ook mevrouw Ceysens heeft het daarover reeds gehad.

We vinden dit een goede stap. Wel vragen we een alomvattende aanpak. Deze moet niet enkel de investeringsaanvraag en de investeringsbeslissing behelzen. Men moet een zo transparant en afgeslankt mogelijke, maar coherente procedure nastreven. De aanvragen van de erkennings-, werkings- en investeringssubsidie moeten volledig worden geïntegreerd in een gestroomlijnd geheel, volgens het principe van wat ik het eenmalig dossier wil noemen. Het zorgstrategisch plan is immers duidelijk nauw verbonden met de programmering, die op haar beurt bepalend is voor de voorafgaande vergunning en erkenning.

Meer dan ooit staat de uitbreiding van de VIPA-subsidiëring naar andere sectoren ter discussie. We kunnen misschien inspiratie opdoen bij de vakbonden, die voorstellen om de lonen in de welzijns- en gezondheidssector te harmoniseren. Die optie zal, ook van onze kant, zeker nog tot heel wat discussie leiden. Allerlei anomalieën in de sector komen voort uit de versnippering die jarenlang het beleid hebben gekenmerkt. Dit geldt niet alleen voor de loonvorming, waarover de vakbonden het hebben, maar ook voor de investeringsondersteuning. Zo blijft de bijzondere jeugdbijstand gewoontegetrouw uitgesloten van VIPA-subsidies. De voorzieningen voor jeugdbijstand vallen onder andere regels. Hetzelfde geldt voor het maatschappelijk opbouwwerk en andere werkvormen. Ik hoop dan ook dat nog dit of volgend jaar de nodige stappen tot harmonisatie worden gezet. De studieopdracht

van de regering terzake onderstreept de aandacht die ook daar leeft voor dit probleem.

Tot slot ben ik zeer verheugd dat de wijkgezondheidscentra sinds dit jaar investeringssubsidies kunnen ontvangen. Dit betekent dat de minister het belang van deze werkvorm onderstreept in het kader van de preventieve en ambulante gezondheidszorg. Dit is voor ons een reden te meer om het decreet op de wijkgezondheidscentra goed te keuren.

De voorzitter : Mevrouw Avontroodt heeft het woord.

Mevrouw Yolande Avontroodt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, vanuit onze fractie bestaat iets meer scepticisme ten aanzien van dit decreet. Ik heb het dan over het gebrek aan rechtszekerheid, meer bepaald over de onmogelijkheid om een bezwaar in te dienen. We hebben daar ook in de commissie reeds op gewezen. Het kan niet de bedoeling zijn van de Vlaamse regering die altijd prat gaat op een doorzichtige regelgeving, een positief of negatief advies van die commissie zomaar te negeren.

Het decreet voorziet evenmin in een procedure waarbij de regering eerst een voornemen maakt en pas later een definitieve beslissing neemt. De aanvrager heeft daartegen weinig of geen verhaal. Er is decretaal geen enkele houvast ingebouwd om tegen de beslissing van de regering bezwaar aan te tekenen, in beroep te gaan of een verzoek tot heroverweging in te dienen. De beslissing van de regering over het masterplan of over de subsidiebelofte is binnen het huidige kader dan ook definitief. De aanvrager heeft hierbij slechts één beroepsmogelijkheid, met name bij de Raad van State.

In het parlement zijn reeds andere regelgevingen en decreten besproken waarbij deze mogelijkheid wel bestaat. We vragen ons dan ook af waarom dit hier niet is opgenomen. De beslissing van de regering is definitief. Dit strookt niet met het rechtsgevoel van de aanvrager die geen enkel verhaal heeft tegen het advies van de adviescommissies en de beslissing van de regering. Daarom hebben we een amendement ingediend tot oprichting van een adviserende bezwaarcommissie. Deze moet de rechtszekerheid van de aanvrager verhogen en de procedure optimaliseren. Dat is enkel nodig in geval van niet-goedkeuring. Indien het masterplan wordt goedgekeurd, is dit dus niet nodig. Mevrouw Ceysens heeft terecht gewezen op een eventuele niet-goedkeuring. Mevrouw de minister, ik zag dat u daar weinig geloof aan hechtte. Onze gesprekspart-

Avontroodt

ners zeiden nochtans dat ze met de handen in het haar zitten. Het verloopt dus niet zo vlotjes en optimaal als u wilt laten uitschijnen.

Mevrouw de minister, we zijn niet blind voor de mogelijkheden van een strategisch zorgplan. We ontkennen niet dat dat een aantal positieve elementen kan bevatten. Ik wil er wel op wijzen dat een aantal instellingen, op zijn zachtst uitgedrukt, worden geconfronteerd met een totaal onbegrip. U beweert dat ze begeleid en geadviseerd worden. Met onze praktijkkennis moeten we dat echter ontkennen. Persoonlijk ken ik een aantal instellingen die een adviesbureau moeten raadplegen. Dat kan toch niet de bedoeling zijn van een nieuwe en transparante regelgeving op Vlaams niveau.

We hebben dan ook een amendement ingediend. Met dat amendement willen we de aanvragers de mogelijkheid bieden hun dossier voor te leggen aan een bezwaarcommissie vooraleer de regering een definitieve beslissing heeft genomen. Die commissie heeft ook een adviserende functie ten aanzien van de regering. Er is wel een hoorrecht voor de aanvrager in verwerkt. De bezwaarcommissie is uiteraard onafhankelijk van de op te richten adviescommissies en kan niet zijn samengesteld uit leden van de administratie of mensen die in de adviescommissies zitting hebben. We stellen voor dat de bezwaarcommissie wordt samengesteld uit externe experts. De werking ervan kan dan nadien worden vastgelegd door de Vlaamse regering.

Deze procedure betekent voor ons geen vertraging van de behandeling van de dossiers. Integendeel, er wordt vermeden dat de aanvrager zijn beperkt of niet herwerkt dossier opnieuw voorlegt. Nu is dat vaak wel het geval. We kennen een aantal dossiers die herhaaldelijk worden voorgelegd. Het huiswerk moet dan telkens opnieuw worden begonnen zonder dat men een stap vooruit geraakt. Het is de bedoeling dit te verhelpen. Uiteraard moeten de leden deskundigen uit de betrokken sector zijn en moet de uitspraak van de bezwaarcommissie gebeuren binnen een redelijke termijn.

Een laatste amendement houdt verband met de retroactiviteit. We vinden het weinig zinvol een nieuw decreet te laten ingaan met een retroactiviteit tot 29 november 1997. Vandaar dat we ervoor pleiten om dit decreet in werking te laten treden vanaf de datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Mevrouw de minister, ik hoop dat u en de parlementsleden onze opmerkingen in overweging willen nemen. We streven naar een optimalisatie van een zware procedure, en naar een grotere rechtszekerheid voor de sector.

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, alvorens concreet in te gaan op een aantal vragen, wil ik nog enkele elementen naar voren brengen. Het is duidelijk dat door de gespreide bevoegdheid inzake reglementerings-, erkennings- en investeringsbeleid voor de ziekenhuizen vragen kunnen worden gesteld over de wijze waarop een investeringsdossier moet worden goedgekeurd.

Mocht het Vlaamse niveau een algemeen ziekenhuisbeleid en -concept kunnen uitbouwen, dan zouden een aantal elementen misschien gemakkelijker in te bouwen zijn. Ik heb het heel specifiek over de ziekenhuizen, daar de vragen, met uitzondering van deze van de heer Swennen, vooral uit de ziekenhuissector komen. Bij het uitbouwen van een dergelijk ziekenhuisbeleid en -concept kan men uiteraard het investeringsbeleid niet los zien van een algemene programmering, bijvoorbeeld in het kader van het Vlaams gezondheidsbeleid.

Merkwaardig genoeg is het theoretisch mogelijk met de goedkeuring van de Vlaamse minister van Gezondheidsbeleid de nodige investeringen te doen bij de bouw van een nieuw ziekenhuis, dat men echter onmogelijk kan laten functioneren binnen het nieuwe gebouw en concept, ingevolge de reglementering van de federale overheid. De specialisten onder u weten dat zeer goed. Ik benadruk dat dit een theoretisch voorbeeld is. Dit zou immers betekenen dat Vlaanderen geen rekening houdt met de federale reglementering en de erkenningen die als gevolg daarvan op Vlaams niveau moeten plaatsvinden. Maar het blijft een mogelijkheid. We hebben dit ook besproken in de commissie.

Dit decreet heeft een evolutief karakter. Eerst was het toekennen van subsidies bij investeringen nattevingerwerk : een dossier kwam bovenaan de stapel te liggen nadat iemand een pleidooi was komen houden op het kabinet. Zo ging dat zeven jaar geleden in zijn werk. Het ene ziekenhuis kreeg wel iets, het andere niet. Samen met deze commissie en dit parlement hebben we tijdens de vorige zittingsperiode dit decreet ingevoerd. Op dit ogenblik is

Demeester-De Meyer

het verder verfijnd. Dat werd ook gezegd in de commissie.

We hebben tijdens zowel de vorige als deze zittingsperiode steeds beklemtoond dat we met het investeringsbeleid meteen ook een impact willen hebben op het algemene beleid, zeker in het gezondheidsbeleid en nu ook in de ouderenzorg. We zijn in Vlaanderen geëvolueerd van 96 ziekenhuizen op 116 campussen naar ongeveer 76 ziekenhuizen. Dat cijfer verandert elke dag, naarmate er weer een fusie of samenwerkingsverband totstandkomt. Dit was noodzakelijk om een goede gezondheidszorg uit te bouwen.

Wat is de huidige situatie ? Volgens het decreet moest er ook een masterplan worden opgesteld. Zo zou men de zekerheid verwerven : vanaf het moment dat men aan de definitieve financieel-technische planning werkt en over de goedkeuring beschikt, zou men de middelen zeker krijgen. Nog niet zo lang bleven sommige ziekenhuizen immers een hele tijd in het stadium van de ruwbouw steken omdat de volgende schijven niet konden worden toegekend. In het Brussels werden op een bepaald ogenblik investeringen gedaan in een ziekenhuis dat later moest worden gesloten. We wilden dergelijke toestanden vermijden. Dat ziet men enigszins over het hoofd als men vandaag kritische beschouwingen maakt, hoewel ik daar uiteraard naar wil luisteren.

Mevrouw Ceysens, men hoeft geen extra studie bureaus onder de arm te nemen voor het zorgstrategisch plan. Vroeger maakten de grote ziekenhuizen hun planning volgens de oude methode en volgens de 'tussenin-methode' die we hebben ontwikkeld. Op dezelfde manier dienden ze ook hun bouwdo's in. Die grote ziekenhuizen deden dat uiteraard met de steun van specialisten.

Ik kan het voorbeeld geven van het grote Sint-Augustinusziekenhuis in Antwerpen. Zonder dat er sprake was van een zorgstrategisch plan of van een masterplan, heeft dat ziekenhuis een beroep gedaan op een Amerikaans bureau. Dat ziekenhuis heeft zich de hele tijd laten begeleiden, niet alleen voor de uitbouw maar ook voor het concept van het ziekenhuis. Een ziekenhuis bouwen gebeurt dus wel degelijk met de begeleiding van specialisten. Ik heb nooit een plan beoordeeld dat door het ziekenhuis zelf is gemaakt : nog het globale, noch het architecturale, noch het financieel-technische plan.

Ik kan nog een ander voorbeeld geven uit de Antwerpse regio. Daar zal in de nabije toekomst een fusie tussen drie ziekenhuizen worden afgerond. Ook dat werd uiteraard begeleid door externe deskundigen. Bij dergelijke gebeurtenissen wordt er heel wat geïnvesteerd. Bovendien wordt het ziekenhuisbeleid eigenlijk uitgebouwd voor de komende tien jaar. Het spreekt voor zich dat dit wordt begeleid door externe deskundigen.

Ik wil daar ook meteen aan toevoegen dat het gaat over het zorgstrategisch plan. Men kan dit zonder problemen opstellen zonder dat er studie bureaus aan te pas komen. Dat is niet het moeilijkste onderdeel. Er bestaan immers al modellen voor zo een zorgstrategisch plan. Daarin kunnen alle mogelijke vragen door het ziekenhuis zelf worden beantwoord. In de Vlaamse Gemeenschap staat er dan wel permanent een hulploket ter beschikking. Daarover is trouwens ook al een brochure uitgegeven. Dat alles staat dus ter beschikking van de ziekenhuizen.

Dat zorgstrategisch plan is eigenlijk alleen de situering van het ziekenhuis binnen de regio. Ik weet dat er vragen werden gesteld op het ogenblik dat het zorgstrategisch plan werd opgesteld. Ik zou ook heel concrete voorbeelden kunnen aanhalen. De samenspraak met de omliggende ziekenhuizen is immers van fundamenteel belang.

We zouden dat trouwens ook voor de bejaardentehuizen kunnen zeggen. Het was de eerste keer in vijftig jaar dat de bejaardentehuizen met elkaar hebben gepraat. Voor de allereerste keer is er nu een samenwerking tussen een OCMW-bejaardentehuis en een privé-bejaardentehuis. Door de zorgstrategische planning werken die twee nabijgelegen bejaardentehuizen voor de eerste keer aan een gemeenschappelijk beleid voor die regio.

Op dit ogenblik is er op dat vlak dus geen enkel probleem. Momenteel werd nog geen enkel dossier voor de tweede keer voorgelegd. *(Opmerking van mevrouw Yolande Avontroodt)*

Neen, mevrouw Avontroodt, u mag gerust zeggen over welk dossier u het hebt. Het gaat nu ook allemaal veel sneller. Men krijgt antwoord binnen de voorziene periode. Het zorgstrategisch plan wordt goedgekeurd en men kan beginnen aan het financieel-technisch plan.

De voorzitter : Mevrouw Avontroodt heeft het woord.

Mevrouw Yolande Avontroodt : Mevrouw de minister, ik wil die voorbeelden hier niet publiekelijk citeren, want daar zou ik de zaak niet mee dienen. Het zijn trouwens ook geen voorbeelden uit het Antwerpse, maar wel uit het Brusselse. Ik vind echt dat u er iets te licht overheen gaat. U legt een aantal zaken in de weegschaal die eigenlijk niet hetzelfde gewicht hebben. Een groot masterplan, waarbij drie ziekenhuizen fuseren, is uiteraard van een totaal andere orde van grootte.

Ik geef als voorbeeld een rusthuis dat een aanpassing wil verrichten om aan de nieuwe noden inzake dag-, kort- en nachtopvang te voldoen. Ze willen daarvoor dus investeren. Kleinere rusthuizen hebben die knowhow echter niet. Dat kunt u trouwens ook niet van hen verwachten. Die kleinere instellingen kunnen dezelfde kwaliteit van zorgverlening bieden. Deze regelgeving jaagt deze mensen opnieuw op kosten of laat hen in de kou staan.

U zegt dat er geen twee plannen na elkaar zijn ingediend. U zou zich beter afvragen hoeveel er worden ontmoedigd en geen tweede plan indienen. Precies in die tweede fase worden ze geconfronteerd met investeringen die ze moeten doen. In een eerste fase dienen ze het plan in naar eigen vermogen. Ze komen van een kale reis thuis, en worden niet begeleid.

Ik wil dit nogmaals benadrukken. Er zijn behoorlijk wat klachten en ze komen niet allemaal uit dezelfde hoek. Deze mensen botsen op behoorlijk wat onbegrip. Misschien weet u dit niet, maar ik zeg het u nu publiek. Natuurlijk komen ze geen tweede keer : ze zijn totaal ontmoedigd. Ofwel moeten ze investeren, ofwel moeten ze een extern consultancybureau raadplegen.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Als de fout ligt bij het VIPA-loket, ben ik onmiddellijk bereid om na te gaan wat de moeilijkheid is. Het is de bedoeling dat ook kleine voorzieningen worden bijgestaan. Als dat niet perfect loopt, moet dit worden bijgestuurd. Dit moet niet gebeuren door het goedkeuren van uw amendementen, maar wel door bij de mensen aan het hulploket begrip te vragen voor de vraag waar de moeilijkheden zitten. Mogelijk zijn de verwachtingen te hoog gespannen. Het is ook mogelijk dat de administratie onvoldoende antwoorden geeft op de vragen die aan het hulploket worden gesteld. Ik trek dit niet in twijfel. Het nodige zal echter gebeuren.

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mevrouw Avontroodt heeft terecht gezegd dat bij megafusies tussen ziekenhuizen de betrokkenen zelf naar een gespecialiseerd bedrijf stappen. Dit lijkt me niet zo onzinnig.

In uw besluit staat echter dat bij iedere aanvraag van een subsidiebelofte een zorgstrategisch plan moet worden voorgelegd. 'Het zorgstrategisch plan dient ten minste het volgende te beschrijven : 'a) de huidige situatie in termen van zorgaanbod, infrastructuur, ligging en samenwerkingsverbanden, b) de toekomstvisie met betrekking tot dezelfde elementen en de voorziene rol in de regio, c) de onderbouwing van de wenselijkheid en haalbaarheid van deze toekomstvisie op basis van een grondige omgevingsanalyse met een projectie van zorgbehoeften en -aanbod, de afstemming met de andere zorgverstrekkers, de relevante invloedssfeer en een diepgaande zelfevaluatie van de positie van de initiatiefnemer, d) de voorwaarden die moeten worden vervuld om de nageschreven visie te realiseren, e) een beschrijving van de totaliteit van de investeringen die de initiatiefnemer in de komende tien jaar wenst te doen met omschrijving van de doelgroep en de geplande capaciteit per onderdeel ; voor dringende investeringen kan hiervan worden afgeweken.'

Dit is verantwoord voor megafusies, maar niet wanneer een bejaardenhuis of ziekenhuis een aantal toiletten wil laten bijbouwen.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Dan is dit ook niet nodig. Er staat uitdrukkelijk in dat men dit niet hoeft te doen voor veranderingen onder een bepaald bedrag. Men kan zonder zorgstrategisch plan wijzigingen aanbrengen tot een plafond van 20 miljoen frank.

Het is jammer dat we dit niet ten gronde hebben kunnen bespreken in de commissie. U zult het met me eens zijn dat we tot hiertoe, zoals we hebben kunnen vaststellen in de verspreiding van de RVT's in Vlaanderen, nog nooit een planning hebben gemaakt. Er was enkel een ruime programma die geen rekening hield met de regio's. Het is toch logisch dat we het nu proberen ? De modellen zijn er, zodat een en ander niet van nul af moet worden opgebouwd. Aan de hand van die modellen moeten we proberen antwoorden te formuleren.

Ik ben het met u eens dat dit inspanningen vergt. U moet het document maar eens bekijken, het geeft een heel goede leidraad. Het is goed dat het beleid in Vlaanderen, niet zozeer qua investeringen, maar qua uitbouw, beantwoordt aan vragen, noden, plan-

Demeester-De Meyer

ningen en voorzieningen voor een periode van vijf tot tien jaar. Uiteindelijk gebeurt elke investering en elke uitbouw van voorzieningen met de centen van de mensen. Die projecten moeten dus verantwoord zijn. Ik hoef niet te bepleiten dat er moet worden gewerkt met een visie en met een toekomstgericht concept.

We trachten in elke regio tot een juiste invulling van de zorg te komen, zowel op het vlak van gezondheidsbeleid als van ouderenzorg, zodat er niet te veel is, maar ook niet te weinig. Dat is wat gevraagd wordt : een visie ontwikkelen door middel van een zorgstrategisch plan.

Omdat het nieuw is kan ik begrijpen dat het voor sommigen gemakkelijker was om, zoals vroeger, enkel een architecturaal en een financieel plan in te dienen. Theoretisch was het daardoor echter mogelijk dat er vijf bejaardenvoorzieningen op honderd meter van elkaar waren en verder in de regio geen enkele. Het is beter dat er een conceptuele visie wordt ontwikkeld in een zorgstrategisch plan. Dat hebben we geprobeerd. Als er verbeteringen worden voorgesteld, zal de administratie met volle overtuiging proberen ze te realiseren.

De voorzitter : Mevrouw Avontroodt heeft het woord.

Mevrouw Yolande Avontroodt : Mevrouw de minister, onze fractie heeft geen enkel bezwaar tegen deze visie op zorgstrategie. We hebben ook in de commissie gezegd dat dit wel degelijk zinvol is. De lacune bestaat erin dat men geen bezwaar kan indienen.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Dat is niet helemaal juist. Men kan telkens een reactienota maken na het advies van de commissie. Om te belletten dat een dossier zou worden afgebroken en dat er geen verbetering kan worden aangebracht, gebeurt dit met een reactienota.

Mijnheer de voorzitter, we kunnen hierover nog lang discussiëren zonder tot een overeenkomst te komen. Dit is een evoluerend decreet. We hebben een enorm lange weg afgelegd. Het resultaat daarvan is dat we goede, juiste en strategische investeringen doen. Het lijkt me niet aangewezen het decreet nu nog te wijzigen.

Ik stel daarom voor dat de amendementen niet worden goedgekeurd en dat het decreet wordt uitgevoerd zoals het in de commissie werd goedge-

keurd. Het is de bedoeling een brochure ter beschikking te stellen van alle gebruikers. Gedurende een jaar of twee kunnen we het aanpassen aan de evolutie.

Dat is ook wat we nu hebben gedaan. U verwijst bijvoorbeeld naar het feit dat een artikel – ik denk artikel 9 – in werking treedt op een vroegere datum. Dat is het gevolg van een terechte opmerking van de Raad van State, omdat het al gedeeltelijk zo functioneerde. Het was in de praktijk gegroeid en het is dan ook logisch dat we het in de toepassing van het decreet in werking laten treden.

Ik zou nog twee elementen willen aanhalen, in antwoord op de vraag van de heer Swennen. Wellicht zal de financiering van andere sectoren in de toekomst inderdaad moeten worden opgenomen in het VIPA. Maar zoals ik reeds eerder heb gezegd met betrekking tot ziekenhuizen en bejaardenzorg, zijn financiering van de werking en financiering van de investering voor een deel onlosmakelijk met elkaar verbonden. In die zin wordt thans een studie voorbereid, aan de hand waarvan we in de toekomst zullen kunnen zien welke andere sectoren van de investeringsmiddelen gebruik moeten maken. Van dat gegeven zal afhangen of de werkmiddelen nog zoals in het verleden zullen worden ingebouwd.

Omwille van de rechtszekerheid pleit ik ervoor dat dit decreet wordt goedgekeurd. Een permanente evaluatie kan ons dan in staat stellen dit decreet verder te verbeteren, mocht dit noodzakelijk blijken.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 2

In artikel 2 van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in 5° worden de woorden "van het Fonds" geschrapt ;

2° 13° wordt vervangen door wat volgt :

"13° uitbreiding : het bouwen van een nieuwe bouwconstructie aan of bij een bestaande constructie die een functionele bestemming -in de persoonsgebonden aangelegenheden heeft of voor dergelijke bestemming in aanmerking komt en waarbij de nieuwe constructie functioneel aansluit ;" ;

3° 14° wordt vervangen door wat volgt :

"14° aankoop : de verwerving van een gebouw dat in aanmerking komt voor een functionele bestemming in de persoonsgebonden aangelegenheden ;" ;

4° in 15° worden tussen de woorden "met uitzondering" en de woorden "van de onderhoudswerken" de woorden "van uitbreiding alsmede" ingevoegd en worden de woorden "aan een gebouw" vervangen door de woorden "van een gebouw" ;

5° een 16° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt :

"16° leasing : een onopzegbare overeenkomst waarbij een financier, op specifieke aanwijzing van de initiatiefnemer en tegen een bepaalde prijs, zorgt voor de nieuwbouw, uitbreiding of verbouwing van een onroerend goed op een grond die eigendom is van de initiatiefnemer en waarop voor de duur van de overeenkomst een recht van opstal wordt gevestigd, met de verplichting om de nieuwbouw, uitbreiding of verbouwing aan de initiatiefnemer in gebruik te geven gedurende de duur van de overeenkomst, en waarbij het recht van opstal uitdooft op het einde van de overeenkomst zodat de initiatiefnemer zonder enige bijkomende vergoeding eigenaar wordt van het onroerend goed ;" ;

6° een 17° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt :

" 17° financier : een bank, spaarbank, een openbare kredietinstelling of een leasingmaatschappij. " .

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Ceysens en mevrouw Avontroodt dat luidt als volgt :

Een 1°bis invoegen, dat luidt als volgt :

"1°bis 7° wordt vervangen door wat volgt :

"7° masterplan : het masterplan bestaat uit 2 delen : een zorgstrategisch plan en het financieel-technisch plan. Het zorgstrategisch plan is een eenvoudige beschrijving van de huidige situatie en de toekomstvisie met betrekking tot het zorgaanbod, de infrastructuur, de ligging en de samenwerkingsverbanden, de onderbouwing van deze toekomstvisie en de beschrijving van de totaliteit van de investeringen die de aanvrager in de komende jaren wil doen.

Het financieel-technisch plan is een globale en beschrijvende schets met kostenraming van de door de initiatiefnemer geplande infrastructuur, de capaciteit, de uitvoeringstermijnen en toekomstige ontwikkelingen, met daarbij een financieel plan in verhouding tot de verwachte exploitatie ;" . "

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 3

Aan artikel 4 van hetzelfde decreet wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 4. In afwijking van de bepalingen van het vigerende decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap en in afwijking van het bepaalde in § 2 :

1° mogen de onderscheiden uitgavenposten, met uitzondering van de werkingsuitgaven, niet limitatieve kredieten bevatten. Die kredieten zijn in hun totaliteit beperkt tot de jaarlijkse inkomsten met inbegrip van de overgedragen kasaldi ;

2° kan de regering onderling overschrijvingen uitvoeren tussen de vastleggingsmachtigingen en vereffeningskredieten zoals voorgesteld in de begroting van het Fonds. " .

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 4

In artikel 5 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de woorden "artikel 5, § 1, 1°" worden vervangen door de woorden "artikel 5, 1°" ;

2° 3° wordt vervangen door wat volgt :

"3° Het Fonds draagt bij wijze van investerings-subsidie bij in de kosten van leasing voor de nieuwbouw, uitbreiding en verbouwing van voorzieningen voor bejaarden en van voorzieningen in de preventieve en ambulante gezondheidszorg. Die subsidie kan niet gecumuleerd worden met de subsidies, bedoeld in 1°."

– *Aangenomen.*

Artikel 5

In artikel 6 van hetzelfde decreet wordt § 3 vervangen door wat volgt :

"§ 3. De regering bepaalt onder welke voorwaarden en hoe het Fonds bijdraagt in de kosten van leasing voor de nieuwbouw, uitbreiding en verbouwing van voorzieningen voor bejaarden en van voorzieningen in de preventieve en ambulante gezondheidszorg. De regering bepaalt eveneens het bedrag van deze tegemoetkoming."

– *Aangenomen.*

Artikel 6

In artikel 7 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de woorden "artikel 5, § 1, 1" worden vervangen door de woorden "artikel 5, 1°" ;

2° een tweede lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt :

"De in vorig lid genoemde instellingen dragen bij wijze van investeringssubsidie bij in de kos-

ten van leasing voor de nieuwbouw, uitbreiding en verbouwing van, respectievelijk, voorzieningen in de kinderdagopvangsector en voorzieningen voor de sociale integratie van personen met een handicap. Die subsidie kan niet gecumuleerd worden met de subsidies, bedoeld in het eerste lid. Artikel 6, § 3, is van overeenkomstige toepassing."

3° een derde lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt :

"In afwijking van artikel 5, § 1, van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, kunnen aan het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers ten laste van het Fonds subsidies worden verleend voor het bouwen, het uitbreiden, het verbouwen en het inrichten van een rusthuis of voor de aankoop van gebouwen bestemd om als rusthuis te worden ingericht of als tegemoetkoming in de kosten van leasing voor de nieuwbouw, uitbreiding en verbouwing van een rusthuis. Beide subsidies kunnen niet gecumuleerd worden."

– *Aangenomen.*

Artikel 7

In artikel 8, § 1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 3° wordt vervangen door wat volgt :

"3° huurgelden betreffende gronden of gebouwen waarvan het eigenaarsonderhoud werd toevertrouwd aan het Fonds, alsook opbrengsten uit verkoop van die gronden of gebouwen ;" ;

2° een 7° en 8° worden toegevoegd, die luiden als volgt :

"7° alle inkomsten die voortvloeien uit publicaties en diensten die door het Fonds aan derden worden verstrekt tegen betaling ;

8° toevallige ontvangsten."

– *Aangenomen.*

Artikel 8

Aan artikel 10 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

Voorzitter

"Bij een aankoop wordt enkel de venale waarde van het gebouw zonder de grond in aanmerking genomen. Een aankoop komt enkel in aanmerking voor een subsidiebelofte of een subsidietoelage als deze noodzakelijk gepaard gaat en gevolgd wordt door verbouwingswerkzaamheden."

– *Aangenomen.*

Artikel 9

Aan artikel 11, § 2, van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"De regering kan per sector of voor een of meer sectoren die ze bepaalt, een adviescommissie oprichten met als opdracht advies te verstrekken over het ingediende masterplan of delen ervan. Voor de samenstelling van die adviescommissies kan de regering een beroep doen op personen die geen personeelsleden zijn van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of van de in artikel 7, eerste lid, genoemde instellingen. De werkingskosten van de adviescommissies en de vergoedingen van de leden komen ten laste van het Fonds of van hiervoor bedoelde instellingen, naargelang van het geval. De regering bepaalt de regels omtrent de bevoegdheid, de samenstelling en de werking van de adviescommissies."

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Ceysens en mevrouw Avontroodt dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 11, § 2, tweede lid, de laatste zin vervangen door wat volgt :

"De adviescommissie heeft tot taak advies te verlenen met betrekking tot het masterplan of delen ervan.

De adviescommissie bestaat uit 6 leden, zijnde :

– 3 vaste interne leden, zijnde ambtenaren uit het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur te benoemen door de minister die Volksgezondheid en Welzijn onder zijn bevoegdheid heeft ;

– 3 externe leden te kiezen uit een lijst van deskundigen inzake gezondheidszorgen en welzijn te benoemen door de minister die Volksgezondheid en Welzijn onder zijn bevoegdheid heeft.

De adviescommissie stelt een huishoudelijk reglement op waarin haar werking, de aanwijzing van de externe leden van de adviescommissie en de onverenigbaarheden worden geregeld.

De leden worden benoemd voor de periode van 3 jaar."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 10

In artikel 12, § 1, derde lid, van hetzelfde decreet wordt de laatste zin vervangen door wat volgt :

"Dat alles onverminderd de bijzondere bepalingen voor de tegemoetkoming in de kosten van leasing voor de nieuwbouw, uitbreiding en verbouwing van voorzieningen voor bejaarden, van voorzieningen in de preventieve en ambulante gezondheidszorg, van voorzieningen in de kinderdagopvangsector en van voorzieningen voor de sociale integratie van personen met een handicap."

– *Aangenomen.*

Artikel 11

In artikel 13 van hetzelfde decreet worden de woorden "van de geplande investeringen" vervangen door de woorden "van de investerings-subsidies voor de geplande investeringen".

– *Aangenomen.*

Er is een amendement van mevrouw Ceysens en mevrouw Avontroodt tot invoeging van een nieuw artikel 11bis dat luidt als volgt :

Een artikel 11bis invoegen, dat luidt als volgt :

"Artikel 11bis

Aan artikel 13 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"De niet-goedkeuring van het masterplan, de subsidiebelofte of de subsidiebeslissing kan slechts geschieden mits de aanvrager de mogelijkheid geboden werd om tegen een voornemen tot niet-goedkeuring bezwaar aan te tekenen. Ingeval van bezwaar kan pas definitief over de aanvraag beslist worden na advies van een door de regering op te

Voorzitter

richten bezwaarcommissie en mits de aanvrager de kans geboden werd om door die commissie gehoord te worden. De regering bepaalt de regels omtrent de samenstelling en de werking van de bezwaarcommissie, met dien verstande dat de leden ervan geen lid mogen zijn van de in artikel 11, § 2, bedoelde adviescommissie, noch personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of de in artikel 7, eerste lid, bedoelde instellingen. De werkingskosten van de bezwaarcommissie en de vergoedingen van de leden komen ten laste van het Fonds of van de hiervoor bedoelde instellingen, naargelang van het geval."

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 12

De aanvragen voor een tegemoetkoming in de kosten van huurkoop of leasing of prefinanciering voor de bouw, aankoop, inrichting en ingebruikneming van voorzieningen voor bejaarden, die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet nog niet zijn afgehandeld, worden verder behandeld overeenkomstig de regels die voor die datum van kracht waren.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 9, dat uitwerking heeft met ingang van 29 november 1997.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Ceysens en mevrouw Avontroodt tot schrapping dat luidt als volgt :

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Eddy Schuermans, Peter Vanvelthoven, Johan Sauwens en Jaak Gabriels houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg – 874 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Schuermans, Vanvelthoven, Sauwens en Gabriels houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Deprez, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Schuermans, Vanvelthoven, Sauwens en Gabriels houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Artikel 20 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van

Voorzitter

het Limburgfonds en van de Permanente Werkgroep Limburg wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 20

Er wordt een "Limburgfonds" opgericht, hierna "het fonds" genoemd. Het fonds heeft de opdracht bij te dragen tot de financiering van initiatieven die de Vlaamse regering kadert in de uitvoering van specifieke programma's ter ondersteuning van de economische en sociale reconversie van Limburg."

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Artikel 23 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 22 november 1995, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 23

§ 1. De middelen van het fonds zijn :

- 1° de middelen die door de vereffenaar van de VZW Sociale Investeringsmaatschappij voor Limburg worden overgemaakt ;
- 2° de dotatie van het Vlaams Gewest voor de cofinanciering van Europese programma's, alsook de pensioenwachtvergoedingen en de betaling van de renteverminderingen aan de mijnwerkers ;
- 3° de terugvorderingen op deze middelen ;
- 4° de bijdragen van de Europese Unie ten voordele van projecten gerealiseerd in de provincie Limburg, via regionaal toewijsbare middelen, onder meer in het kader van doelstelling 2-Limburg, Interreg-Limburg en Rechar ;
- 5° de stortingen door de NV LRM ;
- 6° alle andere middelen die nuttig zijn voor de reconversie van de provincie Limburg, toegewezen op basis van wettelijke of conventionele bepalingen.

§ 2. De verplichtingen van het fonds omvatten :

1° de financiering van initiatieven die de Vlaamse regering kadert in de uitvoering van specifieke programma's ter ondersteuning van de economische en sociale reconversie van Limburg ;

2° de financiering van de verplichtingen van de VZW Sociale Investeringsmaatschappij voor Limburg (in vereffening), na inventarisatie door de vereffenaar van de VZW Sociale Investeringsmaatschappij van de niet-gefinancierde verplichtingen en in zoverre die verplichtingen zijn goedgekeurd door de Vlaamse regering."

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Aan artikel 24, 4°, van hetzelfde decreet wordt de volgende zinsnede toegevoegd : "en het Actieplan voor Limburg."

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Artikel 26 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 22 november 1995, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 26

Er wordt een politieke beleidsgroep en een beleidsgroep sociale partners opgericht. Die hebben als opdracht :

- 1° het uitzetten van beleidslijnen afhankelijk van de prioritaire doelstellingen van het Actieplan voor Limburg ;
- 2° het toetsen van projecten aan de beleidslijnen ;
- 3° het voorleggen van eigen initiatieven aan de bevoegde instanties tot realisatie van de vooropgestelde doelstellingen in het kader van het Actieplan voor Limburg ;
- 4° het toezien op en evalueren van de voortgang van het Actieplan voor Limburg."

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 6

Artikel 27 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 22 november 1995, wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 27

De Vlaamse regering wordt gemachtigd deel te nemen aan de VZW PWL die instaat voor de ondersteuning van de opdrachten van de Beleidsgroepen. De werkingsmiddelen van de VZW worden ten laste genomen van het fonds."

– *Aangenomen.*

Artikel 7

Artikel 28 van hetzelfde decreet, opgeheven door het decreet van 22 november 1995, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

" Artikel 28

De Vlaamse regering regelt de samenstelling en de verdere werking van de beleidsgroepen overeenkomstig de bepalingen van het Actieplan voor Limburg."

– *Aangenomen.*

Artikel 8

In titel II van hetzelfde decreet wordt hoofdstuk III met de artikelen 29 en 30 opgeheven.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Ludo Sannen, mevrouw Kathleen Helsen en de heren André Van Nieuwkerke, Roland Deswaene en Kris Van Dijck betreffende de erkenning, de integratie en begeleiding van leerlingen met leerstoornissen

– 1241 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Sannen, mevrouw Helsen en de heren Van Nieuwkerke, Deswaene en Van Dijck betreffende de erkenning, de integratie en begeleiding van leerlingen met leerstoornissen dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– overwegende

- 1° dat het recht van elke leerling op kwaliteitsvol onderwijs het beste gegarandeerd kan worden wanneer het onderwijs zich aanpast aan de leerling in plaats van dat de leerling zich moet aanpassen aan het onderwijs ;
- 2° dat de school in eerste instantie verantwoordelijk is voor de begeleiding van het onderwijsleerproces bij kinderen en jongeren en zij bijgevolg de remediëring van leerproblemen en -stoornissen niet kan afwentelen op schoolexterne instanties ;
- 3° dat er een internationale tendens tot integratie bestaat, in het licht waarvan ook in Vlaanderen wordt nagedacht en aanbevelingen worden geformuleerd over inclusief onderwijs, onder meer door de Vlaamse Onderwijsraad ;
- 4° dat in de beleidsbrief "School maken in Vlaanderen" van oktober 1995 duidelijk wordt geschreven dat kwaliteitsonderwijs betekent dat gelijke kansen geboden worden voor onder meer jongens en meisjes, voor migranten, voor kinderen met minder leer mogelijkheden en -aspiraties en dat elke school een eigen aanpak voor elke jongere zal moeten uitwerken. Dat wordt "een school naar maat van het kind", genoemd waarbij een verdere uitdieping van de reeds bestaande projecten inzake toegang tot het onderwijs en zorgverbreding noodzakelijk zal zijn ;

Voorzitter

- 5° dat momenteel van heel wat leerlingen in het gewone onderwijs erkend wordt dat ze specifieke onderwijsbehoeften hebben ;
- vraagt aan de Vlaamse regering om
- 1° "leerstoornissen en de deskundige aanpak ervan" in voldoende mate op te nemen in de initiële opleiding van het onderwijzend personeel op alle onderwijsniveaus, om een antwoord te kunnen bieden op de specifieke onderwijsbehoeften van leerlingen in het gewone lager en secundair onderwijs die te kampen hebben met een specifieke leerstoornis, en ervoor te zorgen dat de deskundigheid inzake het werken met leerstoornissen voldoende opgenomen wordt in de besluiten van de Vlaamse regering betreffende de basiscompetenties van leraren ;
- 2° in zoverre het thema "leerstoornissen en de deskundige aanpak ervan" onvoldoende aan bod komt in het nascholingsbeleid van de scholen, dat als prioritair onderwerp op te nemen in de lijst van de op initiatief van de Vlaamse regering aangeboden nascholing van leerkrachten en directeurs ;
- 3° het volgen van erkende navorming en de implementatie ervan in de onderwijspraktijk te stimuleren voor leerkrachten die een navormingsprogramma hebben afgewerkt dat hen competentier maakt in het begeleiden van leerlingen met een specifieke leerstoornis. Eén van de mogelijkheden daartoe zou het toekennen van verhoogde weddeanciënniteit kunnen zijn ;
- 4° de opvang- en begeleidingsmogelijkheden van de gewone school in zowel het basisonderwijs als het secundair onderwijs te verruimen, opdat de gewone scholen voor leerlingen met leerstoornissen de nodige leerhulp, gekaderd in een handelingsplan, kunnen aanbieden. Dat kan door de haalbaarheid te onderzoeken van een optimale samenwerking tussen onderwijs en de externe ambulante hulpverleningsdiensten, die zelfs de integratie van de externe ambulante hulpverlening kan inhouden in het onderwijsveld. Tevens kan de haalbaarheid onderzocht worden van uitbreiding of vernieuwing van het GON, waardoor die niet beperkt blijft tot terugplaatsingsbegeleiding en beperkt is in duur, maar opgevat wordt als een extra hulp

aan de leerling, die op basis van een multidisciplinair diagnostisch onderzoek van een CLB (huidig PMS) omschreven wordt als een leerling met een specifieke leerstoornis waarvoor de begeleiding van het gewone onderwijs ontoereikend is en waarvoor via het GON deskundige ondersteuning vanuit het buitengewoon onderwijs kan worden ingeschakeld ;

- 5° wetenschappelijk onderzoek naar de deskundige aanpak van leerlingen met leerstoornissen in het onderwijs en de ontwikkeling van specifieke hulpmiddelen te stimuleren ;
- 6° aan leerlingen en ouders het recht te verlenen op een "gemotiveerd verslag" opgesteld door het begeleidende CLB, waarin naast de omschrijving van de leerstoornis als gevolg van een multidisciplinair diagnostisch en handelingsgericht onderzoek, ook maatregelen, hulpmiddelen en een handelingsplan, aangepast aan de individuele problematiek, opgenomen worden.

De bespreking is geopend.

De heer Van Nieuwkerke, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Deswaene heeft het woord.

De heer Roland Deswaene (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, nu deze zittingsperiode op haar einde loopt en ikzelf – helaas weldra 65 jaar – mijn politieke loopbaan in Brussel in juni afrond, wil ik, wellicht voor het laatst op deze tribune staand, mijn voldoening verwoorden over de sterke en gunstige evolutie in de werking van de commissie voor Onderwijs. Ligt dit aan de nieuwe politieke cultuur ? Ligt het aan de aparte en vriendelijke sfeer die deze commissie altijd heeft gekenmerkt ? Ligt het aan de breeddenkendheid van de leden van de huidige commissie ? Het is mij om het even. Met voldoening heb ik vastgesteld dat gesprekken over de breuklijn tussen meerderheid en oppositie niet enkel mogelijk zijn geworden, maar ook leiden tot concrete resultaten die een meerwaarde bieden aan het gehele Vlaamse onderwijsveld.

Vooraf het laatste jaar werden na grondige besprekingen, ook een aantal initiatieven van de oppositie meestal unaniem goedgekeurd. Ik denk hierbij aan het nieuwe Argo-decreet en aan voorstellen van mevrouw Vanderpoorten en de heer Sannen. Ik hoop dat het tijdperk waarin een inbreng van de

Deswaene

oppositie noch werd gewenst, noch geduld, definitief achter de rug is.

Ook dit voorstel van resolutie werd volgens deze nieuwe geestesgesteldheid opgesteld. Hoofdindieners Sannen stelde het voor, vertegenwoordigers van alle betrokken disciplines brachten de nodige verduidelijkingen en verbeteringen aan, en een paar bijeenkomsten van de werkgroep leidden tot de voorliggende consensustekst.

Ik zal niet herhalen wat in de commissie werd besproken. Aan de inhoud kan ik niets belangrijks toevoegen. Ik wil enkel verwoorden dat het me enorm verheugt dat het idee van een nieuwe politieke cultuur ook dit voorstel heeft bevrucht. Het geeft me een prettig gevoel van voldoening dat ik daarbij een inbreng heb geleverd.

Voor ik 11,5 jaar geleden in dit parlement ben aanbeland, werkte ik ruim 25 jaar als adviseur van een PMS-centrum. Ik moet u er dan ook niet van overtuigen dat ik in die laatstgenoemde periode vaak werd geconfronteerd met leerlingen met allerhande leerstoornissen. Helaas beperkte het PMS-werk zich in die tijd vooral tot het vaststellen van de soort en de graad van handicap of stoornis. Bij gebrek aan personeel, middelen en aangepaste voorzieningen, stonden we vaak machteloos als het op remediëren en begeleiden van deze leerlingen aankwam. De leerlingen bleven hierdoor in de kou staan. Dit veroorzaakte frustraties en had negatieve gevolgen voor het kind, de ouders en de omgeving.

Ik heb nog twee korte, maar belangrijke opmerkingen. Ten eerste was in het oorspronkelijke voorstel enkel sprake van dyslectische kinderen, maar tijdens de besprekingen werd de doelgroep uitgebreid tot alle kinderen met leerstoornissen. Ten tweede beperken we ons in het voorstel niet tot kinderen van het basisonderwijs, maar richten we ons ook tot leerlingen van het secundair onderwijs. Dit is onontbeerlijk om efficiënt te kunnen werken.

De VLD zal uiteraard voor dit voorstel van resolutie stemmen. Ik veronderstel dat het morgen unaniem, zo niet door een zeer grote meerderheid zal worden gesteund en aangenomen. Het vormt een belangrijke aanzet en is een soort eerstesteelegging van een constructie die nog zeer veel werk, geduld en vastberadenheid zal vergen voor concrete resultaten merkbaar zullen zijn.

Ik hoop dat niet zal worden getreuzeld. Ik verwacht dan ook van minister Baldewijns dat hij nog tijdens deze regeerperiode de nodige initiatieven zal nemen waardoor dit signaal geen dode letter zal blijven. (*Applaus*)

De voorzitter : Dames en heren, de heer Deswaene heeft er gewag van gemaakt dat dit misschien zijn laatste toespraak in ons midden was, wat ik betwijfel.

Roland, ik zal van de gelegenheid gebruik maken om u van op deze stoel toe te spreken. U hebt erop gewezen dat u zich 11,5 jaar hebt ingezet in het parlement en meer dan 30 jaar als pedagoog. U eindigde met een positieve noot en wees op de noodzaak om de ware problemen van onze maatschappij via een goede samenwerking tussen meerderheid en minderheid op te lossen. Een dergelijke positieve boodschap kenmerkt u. Het is weinigen gegeven om op een dergelijke manier afscheid te nemen van het parlement. Ik feliciteer u daarvoor in naam van alle collega's. (*Applaus*)

Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, in de commissievergadering zijn we uitvoerig ingegaan op een aantal aspecten van deze resolutie. Het ligt niet in mijn bedoeling om die bespreking over te doen. Wel wil ik kort ingaan op een aantal elementen.

In de algemene bespreking heb ik vanuit onze fractie vier klemtonen gelegd, die ik uitvoerig heb toegelicht : de verruiming van het voorstel tot alle leerlingen met leerstoornissen ; het belang van vorming en opleiding van leerkrachten in alle onderwijsniveaus ; de verruiming van de GON-reglementering en samenwerking met bestaande ambulante hulpverlening ; en ten slotte de communicatie met de betrokkenen, namelijk tussen CLB-schoolouders en de leerling.

Met veel belangstelling en hoge verwachtingen heb ik geluisterd naar de standpunten van de Vlaamse regering, die minister Baldewijns op een positieve manier naar voren heeft gebracht. Naast de positieve reactie heeft hij eveneens gewezen op een aantal aanmerkingen. In deze plenaire vergadering wil ik nog even terugkomen op een aantal bedenkingen : de vorming en opleiding van leerkrachten, het stimuleren van leerkrachten tot het volgen van nascholing en de samenwerking tussen onderwijs en de welzijnssector.

Helsen

Bij de bedenking over vorming en opleiding van leerkrachten is verwezen naar de basiscompetenties en beroepsprofielen die in de toekomst moeten garanderen dat leerkrachten na hun initiële opleiding, de nodige startcompetenties bezitten om op een gepaste manier om te gaan met leerlingen met speciale leerbehoeften, waaronder ook leerlingen met leerstoornissen. Ik ben ervan overtuigd dat dit in de toekomst positieve vruchten zal afwerpen en dat dit de opvang van bepaalde leerlingen ten goede zal komen.

In de uiteenzetting is er eveneens sprake van verdere professionalisering van leerkrachten binnen de voortgezette opleiding voor het buitengewoon onderwijs. Verdere professionalisering mag niet enkel gericht zijn op het buitengewoon onderwijs. De problematiek die hier vandaag ter tafel ligt, wijst erop dat professionalisering ook en misschien vooral nodig is binnen het gewoon onderwijs. Ik vind het spijtig dat ik niet over exacte cijfers beschik, maar ik weet wel dat het aantal leerkrachten dat een voortgezette opleiding volgt, nog zeer beperkt is. Het zou het onderwijs ten goede komen indien meerdere leerkrachten op het opleidings- en vormingsaanbod zouden ingaan.

In de commissie voor Onderwijs is reeds meermaals het belang van permanente vorming en opleiding benadrukt. Nog maar pas, in het kader van het nieuwe OSP-decreet, is dit door verschillende commissieleden verwoord. Ik meen dat dit ook van essentieel belang is voor leerkrachten. Vanuit de overheid is er op het vlak van nascholing in een uitbreiding voorzien en worden de middelen ervoor rechtstreeks aan de scholen toegekend.

Wat de opvang en begeleiding van leerlingen met leerstoornissen betreft, ben ik ervan overtuigd dat vooral langdurige opleidingen, gespreid over verschillende schooljaren en inhoudelijk een samenspel van theorie en praktijk, een groeiproces bij de betrokken leerkracht teweegbrengen. Dat leidt tot een zekere graad van professionalisering die in de klaspraktijk nodig is ten aanzien van leerlingen met leerstoornissen.

In de commissievergadering heb ik hierover reeds uitvoerig mijn mening toegelicht. Omdat ik dit ontzettend belangrijk vind – en dit trouwens niet alleen voor leerproblemen – wil ik in deze vergadering nogmaals pleiten voor een onderscheid tussen kortstondige en langdurige vormingsprogramma's.

De resolutie vraagt om dit bij leerkrachten te stimuleren en stelt concreet voor om dit via weddenverhogingen te doen. U hebt enige voorzichtigheid geuit ten aanzien van deze vraag, en ik vraag u er niet zomaar aan voorbij te gaan. Vandaag wordt al aan leerkrachten van het buitengewoon onderwijs met een voortgezette opleiding een weddenverhoging toegekend. Ook voor de leerkrachten van het gewone secundair onderwijs heeft dit serieuze inspanningen gekost. Hun professionele aanpak betekent een meerwaarde voor het hele onderwijsteam en vooral voor de leerling in kwestie. Ik heb tijdens mijn opleiding en in mijn beroepspraktijk altijd geleerd dat men mensen kan veranderen door hun positieve gedrag te stimuleren en te belonen. Dit werkt niet alleen bij jongeren maar ook bij volwassenen.

Ten slotte wil ik nog even terugkomen op het voorstel tot samenwerking tussen het gewone onderwijs en de ambulante hulpverleningsinstanties. U hebt erop gewezen dat de begeleiding in eerste instantie moet gebeuren door de leerkrachten van het gewone onderwijs zelf. Dat zou ideaal zijn, maar door het beperkte personeelsbestand blijft dat voorlopig onmogelijk. In het buitengewoon onderwijs type 8 en in de hulpverlening is een grote deskundigheid aanwezig qua methodieken, maar ook een schat aan praktijkervaring. Laat deze kansen niet onbenut. Ik geloof dat het gewoon onderwijs op termijn zelf de leerlingen met leerstoornissen zal opvangen. Deze resolutie biedt al op korte termijn resultaat.

Mijn fractie zal dit voorstel van resolutie goedkeuren en geeft u het vertrouwen om deze resolutie om te zetten in concrete beleidsmaatregelen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Collega's, dit voorstel van resolutie mag niet onopgemerkt voorbijgaan. De commissie voor Onderwijs heeft zich de voorbije jaren vooral bezig gehouden met structuren en middelen. We wilden ons veel liever bezighouden met de inhoud en de kwaliteit van het onderwijs. We hoorden vaak zeggen dat politici de echte onderwijswereld niet kennen. Dat klopt echter niet, want de commissieleden komen een voor een uit het onderwijs, en alle afdelingen zijn vertegenwoordigd. We weten perfect waar we het over hebben.

Ik denk dan ook dat we met deze resolutie datgene bereiken wat we al maanden en jaren betrachten. Het is de verdienste van de heer Sannen dat deze

Van Dijck

materie aan bod komt. De resolutie gaat over kwaliteit, over wat we in onze scholen willen bereiken.

Tijdens mijn lerarenopleiding zei een pedagoog me dat slimme kinderen geen leerkracht nodig hebben. Het volstaat hen een boek of een PC te geven. Ze zijn in staat alles zelf te leren. Het zijn echter net de kinderen met moeilijkheden, en zeker die met leerstoornissen, die behoefte hebben aan iemand die hen bij de hand neemt bij het doorlopen van een leerproces.

Hierover gaat deze resolutie. We wensen een zeer belangrijk signaal te geven aan de ouders van kinderen met leerstoornissen. Het moet gedaan zijn met de mensen van het kastje naar de muur te sturen. We doen een oproep naar de scholen. Elk kind heeft recht op kwaliteit in zijn school, elk kind moet centraal staan. Het is de verdomde plicht van elke school om hieraan aandacht te besteden.

Er zijn nog te veel voorbeelden van scholen die kinderen doorsturen omdat ze niet voldoende presteren, omdat ze niet voldoen aan de verwachtingen. Ze moeten dan op zoek gaan naar instituten waar ze hopelijk wel aan hun trekken komen.

We wensen een signaal te geven aan leerkrachten en scholen om aandacht te schenken aan deze kinderen. Dit is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Deze resolutie hecht daar voldoende aandacht aan. We moeten ervoor zorgen dat onze onderwijzers, scholen en CLB's hefboomen krijgen om kwaliteitsvol met kinderen te werken.

In het commissieverslag staat dat de minister van Onderwijs heeft gezegd dat daar nu reeds via de leerkrachtenopleiding aandacht aan wordt besteed. Ik ben daar blij om. Een ander essentieel punt is echter de nascholing. Waarom kan men daarvoor geen stimuli geven zodat leerkrachten worden aanzegzet om dagelijks met deze kinderen op een efficiënte, professionele manier om te gaan?

Deze resolutie roept op om aandacht te schenken aan dit probleem. Ik hoop dat deze vraag van de commissie morgen wordt gehoord in heel Vlaanderen en dat de mensen met kinderen met leerproblemen worden gesteund wanneer ze in de school kwaliteitsonderwijs eisen.

Bij het indienen van de resolutie, riep de heer Sannen in de eerste plaats op het probleem van de dyslexie te behandelen. Hij en ook anderen waren bang dat indien het onderwerp ruimer werd be-

schouwd, het probleem dat we wensten te benadrukken, zou verdrinken in het geheel van de leerstoornissen.

Ondanks deze opmerkingen verheugt het me dat we de zaak in een bredere context hebben geplaatst. We moeten er dan wel op toezien dat de essentie niet verloren gaat en dat de resolutie niet in één of andere schuif verdwijnt. Ik wens in ieder geval de woorden van de heer Deswaene nogmaals te onderstrepen. Ik ben blij dat wij, hier in het Vlaams Parlement, tot zo een resolutie zijn kunnen komen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, na de bespreking in commissie – waar mijns inziens de belangrijkste bestanddelen van deze resolutie reeds geformuleerd zijn – en na de interessante tussenkomsten in deze plenaire vergadering, voel ik me niet meer geroepen om de inhoudelijke elementen aan te halen waarom deze resolutie belangrijk is.

Ik wil eerst en vooral alle leden van de commissie voor Onderwijs bedanken voor de positieve en boeiende samenwerking die uiteindelijk aanleiding heeft gegeven tot deze resolutie. Zij gaat veel verder dan enkel en alleen dyslexie. Het gaat erom alle leerstoornissen als een element naar voren te schuiven in de kwaliteitszorg die de overheid heeft ten opzichte van het onderwijs. Ik denk dat het belangrijk is dat we dit verruimd hebben. De haalbaarheid van die verruiming was aanvankelijk twijfelachtig. Vooral de vorige minister van Onderwijs had wat dit betreft duidelijk een zekere huiver. Ik denk dat we in de werkgroep de juiste beslissing hebben genomen. We hebben alle leerstoornissen onder dezelfde noemer geplaatst en met dezelfde aandacht naar voren geschoven en beklemtoond.

Ik wil het belang van deze resolutie trouwens benadrukken aan de hand van een artikel in het tijdschrift *Klasse* van maart 1999. We hebben dit tijdschrift gisteren allen in de brievenbus gekregen. Ik wil hier een aantal zaken uit citeren die nogmaals onderstrepen hoe belangrijk het is dat er vanuit het beleid, zowel vanuit dit parlement als vanuit het kabinet van de minister van Onderwijs, initiatieven worden genomen om de aandacht voor leerstoornissen in het onderwijs aan te scherpen.

Ik citeer : “Iedereen kan lezen. Ik ken niemand die dat niet kan. Dyslexie, laat me niet lachen.” Dat las Leen, moeder van Mattias – nu 17 – in het schoolkrantje van de lagere school van haar zoon. Mattias

Sannen

heeft dyslexie, opgemerkt in het vierde leerjaar. Zijn onderwijsloopbaan gaat ten koste van veel moeite, woede en verdriet. Een constant gevecht tegen onbegrip en vooroordelen. En tegen eigen ontmoediging. Mattias volgt nu het vijfde jaar Wetenschappen-Wiskunde. En dat is niet evident.'

Ik geef u nog een ander citaat : 'In het eerste leerjaar kon Liesbeth – nu 14 – met Pasen nog niet lezen. Dat komt wel in orde, verzekerde de leerkracht haar ouders. Oefen maar goed. In het tweede leerjaar nam de taakleerkracht contact met hen. Ik had geen idee wat dyslexie was, vertelt moeder Anita. Nu zit Liesbeth in het derde jaar Sociaal-Technische : "Ik heb tot het zesde leerjaar lager onderwijs extra hulp gehad op school en op een centrum voor leerproblemen. En nu houden ze er op school ook rekening mee dat ik dyslexie heb. Mijn klasleraar heeft daarom in het begin van het jaar een bewijsje gevraagd. Ik heb bijvoorbeeld iets meer tijd nodig dan anderen om een toets te maken. Vragen zijn me niet altijd direct duidelijk en dan krijg ik uitleg".'

Ik haal deze uitspraak aan omdat het hier gaat om het bewijsje. We hebben over dit element lang gediscussieerd. Op de een of andere manier is dit blijkbaar toch belangrijk, onder meer als signaal voor leraren en scholen om de nodige aandacht te schenken aan deze problematiek. Ik weet wel dat reeds heel wat scholen deze aandacht aan de dag leggen.

Een PMS-directeur formuleert het in hetzelfde artikel als volgt : 'Een zorgzame school geeft elk kind de kans vorderingen te maken. Elk kind met lees-, reken- of spellingproblemen heeft recht op hulp.' Het etiket dyslexie of dyscalculatie is in die omstandigheden niet meer zo belangrijk. Volgens de geciteerde directeur is het wel belangrijk dat die extra hulp voor elke leerling er komt.

Een beetje verder in de tekst valt ook nog het volgende te lezen : 'Het etiket dyslexie kan voor een leerling zelf of zijn ouders wel een verademing betekenen : eindelijk erkenning dat de problemen er niet zijn door te weinig inspanningen of domheid.'

Een van de belangrijkste verdiensten van deze resolutie is het feit dat volgens de tekst ouders en leerlingen het recht hebben om een gemotiveerd verslag te krijgen, waarin niet enkel de diagnose wordt vermeld, maar ook een plan is opgenomen dat in overleg met leraren en schooldirecties in de nodige begeleiding voorziet.

Wat mevrouw Helsen hier heeft gezegd, is ontzettend belangrijk. In haar antwoord op de tekst die de minister in de commissie heeft voorgelezen, benadrukt ze het belang van navorming en -scholing. Die navorming en -scholing over leerlingen met leerstoornissen in het gewone onderwijs, verschilt van deze voor leraren die in het buitengewone onderwijs aan de slag zijn. Beide vormen van bijscholing zijn op zich volwaardig, en zijn noodzakelijk. Elke soort van navorming en -scholing heeft zijn eigen didactische en pedagogische benadering.

De heer Deswaene heeft duidelijk gezegd dat de aandacht van de commissie voor deze resolutie in het onderwijsveld en bij de ouders heel wat verwachtingen heeft gecreëerd. De goedkeuring van deze resolutie zal de minister van Onderwijs ertoe aanzetten om de nodige initiatieven te nemen. Ik hoop dat hij nog tijdens deze zittingsperiode enkele aanzetten en signalen zal geven waaruit blijkt dat hij deze resolutie gestalte wil geven in het concrete beleid.

Welke maatregelen hij ook treft, een minister alleen kan er niet voor zorgen dat er meer aandacht is voor deze problematiek in het onderwijs. Dat vraagt een breder draagvlak. Er is de integratie van deze aandacht in de lerarenopleiding, het moet worden benadrukt door de begeleiders van de CLB's en de schooldirecties. Maar als de minister deze resolutie ernstig neemt en nog tijdens deze zittingsperiode initiatieven neemt, denk ik dat een cultuuromslag gestalte zal krijgen.

Ik dank iedereen voor de steun bij de totstandkoming van deze resolutie. Het is erg belangrijk dat het parlement toont dat de kwaliteit van het onderwijs primeert op alle financiële en structurele maatregelen, die overigens ook nodig zijn. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Joachim Coens betreffende de ondersteuning van een kwaliteitsvolle en fijnmazige fuifinfrastructuur in Vlaanderen

– 1247 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Coens betreffende de ondersteuning van een kwaliteitsvolle en fijnmazige fuifinfrastructuur in Vlaanderen dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat

- 1° fuiven een onmiskenbaar onderdeel vormt van de Vlaamse jeugdcultuur, maar dat kleinschalige fuiven van jeugdverenigingen meer en meer onmogelijk worden door het huidige acute gebrek aan geschikte plaatselijke fuifinfrastructuur en ten gevolge van gebeurlijke, niet-overlegde, plaatselijke reglementeringen ;
- 2° er zich momenteel een disproportie voordoeft in de milieureglementering geldend voor gewone horeca, kleinschalige fuifzalen en megadancings. Sinds 1995 gelden voor lokalen groter dan 100 m² met een dansgelegenheid immers strenge milieunormen. Ook feestzalen of lokalen waarin per jaar meer dan 12 fuiven of dansfeesten plaatsvinden, zijn sindsdien onderworpen aan strenge geluidsnormen. Voor elk van die zalen moet een volledig akoestisch onderzoek uitgevoerd worden. De prijs daarvan loopt al vlug op tot meer dan honderdduizend frank, hetgeen maar al te vaak een onhaalbare kostenplaats blijkt te zijn voor de lokale VZW's die de zalen bezitten. Voor zalen met minder dan 12 dansfeesten gelden minder zware normen, maar aangezien dat quotum moet worden verdeeld onder alle socioculturele organisaties in een gemeente, moeten de jongeren zich dikwijls tevreden stellen met amper één of twee lokale fuiven per jaar ;
- 3° het, zowel vanuit sociaal oogpunt als vanuit het oogpunt van de verkeersveiligheid, wenselijk is om jeugdgroepen zoveel mogelijk de kans te geven in hun eigen gemeente of dorp kleinschalige fuiven te laten organiseren in plaats van weggedreven te worden naar de grote anonieme dansbunkers ;

4° het noodzakelijk is om de geluidsoverlast voor de omwonenden tot een minimum te beperken, een verantwoordelijkheid die jeugdgroepen dienen te nemen ;

5° de noodzaak om met betrekking tot de fuifproblematiek binnen de gemeente, zeker gezien de recente uitbreiding van de bevoegdheden inzake handhaving, voldoende overleg te organiseren, waardoor binnen ieders verantwoordelijkheid aangepaste reglementen en afspraken kunnen worden vastgelegd ;

6° de positieve resultaten die in meerdere gemeenten werden bereikt door de inzet van fuifwijzers (fuifboxen, fuifalisan, ...) die afhankelijk van de gemeente een geïntegreerd geheel omvatten van reglementen, subsidies, contracten, administratieve wegwijzers, geluidsmeters, materiaal voor fuifstewards ... ;

7° er belangrijke investeringen nodig zullen zijn om de bestaande socioculturele infrastructuur aan te passen aan de minimale eisen inzake veiligheid en milieu ;

8° het gewest, de provincie, de gemeente, de eigenaar en de gebruiker de verantwoordelijkheid daarvoor delen ;

– vraagt de Vlaamse regering

1° na te gaan op welke wijze de milieuvormen geldend voor kleinschalige fuifinfrastructuur en megadancings op redelijke wijze kunnen worden gedifferentieerd, rekening houdend met de geluidsnormen die gelden voor andere vormen van elektronisch versterkte muziek ;

2° na te gaan in hoeverre binnen het jeugdwerkbeleidsplan omtrent de fuifproblematiek een dialoog kan worden opgestart tussen jeugdorganisaties en de gemeente, waardoor onder meer het systeem van fuifwijzer veralgemeend zou kunnen worden ;

3° vanaf 1999 de nodige middelen te reserveren waarmee, in samenwerking met provincies, gemeenten en verenigingen, de bestaande infrastructuur opnieuw ten nutte kan worden gemaakt en kan worden aangepast aan de minimale vereisten inzake milieu en veiligheid.

De bespreking is geopend.

Voorzitter

De heer Tobback, verslaggever, verwijst naar zijn verslag.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik spreek van op mijn bank omdat ik het zeer kort zal houden. Het voorliggende voorstel is erg positief, hoewel het zeker niet het laatste initiatief met betrekking tot dit onderwerp zal zijn. Het is de verdienste van de heer Coens dat hij het debat aanzwengelt en op beleidsniveau bespreekbaar maakt. Iedereen herinnert zich ongetwijfeld de nieuwsuitzendingen over Leuvense studenten die op straat kwamen om het gebrek aan fuifinfrastructuur aan te klagen. Onder fuifinfrastructuur begrijp ik datgene wat staat tussen cafés en jeugthuizen enerzijds, en wat de heer Coens de dansbunkers of megadancings noemt, anderzijds.

Ik heb niet zelf aan de werkzaamheden van de commissie deelgenomen, omdat deze samenvielen met werkzaamheden van een andere commissie waar ik aanwezig moest zijn. Ik heb echter met veel interesse de besprekingen gevolgd, en alles gelezen wat daarover is verschenen.

Net als voor andere domeinen die als horizontaal worden omschreven, wordt ook bij de jeugd te weinig een link met andere domeinen gelegd. Zo bestaat er bijvoorbeeld een duidelijke link tussen jeugd en milieu. De heer Coens verwijst naar de geluidsnormering. Een ander voorbeeld is de ruimtelijke locatie. Daarbij denken we aan zonevreemde locaties. Ook binnen de sportsector wordt men met dit probleem geconfronteerd. We stellen dan ook vast dat er een duidelijk gebrek is aan eenheid binnen het beleid. Iedereen maakt reglementeringen die op zich wel verdienstelijk zijn. Wanneer deze echter worden toegepast, wordt het onderwerp van de beleidsbeslissingen vaak het lijdend voorwerp ervan.

Ik had het daarnet over het strenge beleid inzake ruimtelijke ordening en zonevreemde locaties. In mijn eigen gemeente ligt aan de rand van een KMO een locatie die bijzonder geschikt is als fuifinfrastructuur. Overeenkomstig de vigerende wetgeving inzake ruimtelijke ordening is dit echter niet mogelijk. Dat is jammer.

Deze resolutie is het begin van een debat. Er zal overleg moeten worden gepleegd met alle betrokken actoren en met de gemeentebesturen. Ons gemeentebestuur werkt, net al alle Maaslandse ge-

meenten, met een syllabus 'Fuiven moet kunnen, thuishkomen ook'. Het is een soort van handleiding om het fuifgebeuren in goede banen te leiden.

Het tweede onderwerp dat tijdens dit debat moet worden behandeld, is het financiële aspect. Wie gaat dat betalen, en voor wie? Daarover moet duidelijkheid worden gecreëerd. We vinden dit een puik initiatief en zullen dan ook constructief meewerken aan het vervolg van dit debat.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de voorzitter, deze resolutie werd unaniem, na bespreking en amendering, goedgekeurd. Ondertussen is ook de Vlarem-wetgeving enigszins gewijzigd.

Het in deze resolutie behandelde probleem wordt door iedereen onderkend. Fuiven is maar een klein onderdeel van de jongerencultuur. De jongerencultuur heeft het niet altijd gemakkelijk in onze overgereguleerde wereld. Dat blijkt op verschillende vlakken. We hebben daar in de commissie voor Cultuur reeds op gewezen tijdens de bespreking van het pop- en rockbeleid, het museumbeleid, het bosdecreet, enzovoort.

Ook binnen het jeugdwerk was er op een bepaald ogenblik vraag naar een beleidsnota Jeugd. Vanaf de volgende zittingsperiode moet het mogelijk zijn een beleidsnota Jeugd op te stellen die niet alleen over jeugdwerk spreekt, maar die over alle beleidsdomeinen heen nagaat met welke problemen de jeugd wordt geconfronteerd.

Fuiven is hiervan één aspect. Het is belangrijk dat dit mogelijk is binnen de lokale gemeenschap omdat de jeugdwerking, de studentenbeweging, enzovoort, in die gemeenschap zijn geworteld. Dat moet in veilige omstandigheden kunnen gebeuren, met respect voor de omgeving. Er moet ruimte zijn in lokale entiteiten. We mogen niet iedereen doorverwijzen naar de megadancings. Die kunnen ook zinvol zijn, maar daarover gaat het niet. Jongeren die in hun eigen gemeenschap een feest bouwen, vormen een heel ander concept.

Ook andere partijen hebben vastgesteld dat één op twee gemeenten in Vlaanderen een probleem hebben. Ze beschikken namelijk over kleine zalen die niet meer beschikbaar zijn voor fuiven van plaatselijke verenigingen of jongerengroepen. Daarvoor bestaan verschillende redenen. Eigenaars haken bijvoorbeeld af omdat andere zaken meer opbrengen. Anderen zien het niet zitten om aanpassingen uit te voeren. Nog andere problemen zijn er met de

Coens

openbare orde en de burenhinder. We moeten inderdaad erkennen dat de steeds toenemende verstedelijking problemen meebrengt. Ten slotte is er ook de wetgeving.

We hebben de verschillende problemen besproken in de commissie. Het was een goed debat. Het leidde tot een drietal grote onderdelen waar aandacht aan moet worden besteed. Ten eerste kan overleg op lokaal vlak heel wat oplossen. Er moet worden nagegaan hoe zalen waar nog twaalf feesten per jaar kunnen worden georganiseerd, in eerste instantie naar de lokale verenigingen kunnen gaan. Welke impulsen kunnen gemeenten daartoe geven? Hoe kan er overleg komen over het gedrag op en rond fuiven? Dat overleg kan dan tot bepaalde afspraken leiden. Hoe kunnen jongeren worden geholpen met de administratieve rompslomp? Heel wat gemeenten geven al een aanzet, bijvoorbeeld door middel van een fuifalisan, fuifbox of fuifwijzer. Het zou goed zijn als dat kon worden verankerd in het jeugdwerkbeleidsplan. Er zou gestructureerd overleg moeten worden gepleegd op lokaal vlak, zoals dat ook gebeurt voor lokalen of subsidies voor kampen. Door dat overleg zouden al heel wat problemen kunnen worden opgelost.

Een tweede onderdeel betreft de wetgeving. Er is differentiatie nodig tussen kleinschalige fuifinfrastructuur en megadancings. Dat wordt ook in dit voorstel van resolutie gevraagd. Zodra in een jeugdhuis, café of zaaltje wordt gedanst, komt men terecht in het debat over de normen voor megafuiven.

Ten derde is er het verhaal van de middelen. De gebouwen van een aantal verenigingen kunnen niet worden aangepast aan de milieu- en veiligheidswetgeving. Nochtans is dat zowel voor de omgeving als voor de gebruiker belangrijk. We moeten nagaan hoe er impulsen kunnen worden gegeven, in samenspraak met provincies, gemeenten en verenigingen. Volgens mij is dat mogelijk. Er werd trouwens al bewezen dat de overheid bereid is de Vlaremwetgeving gedeeltelijk aan te passen. Er moet ook worden nagegaan hoe in de uitvoeringsbesluiten en het programmadecreet inzake financiering rekening kan worden gehouden met deze drie onderdelen in dit voorstel van resolutie.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, met enige schroom kijk ik de heren

Keulen en Coens in de ogen. Mijn schroom is te wijten aan het feit dat de commissiebespreking plaatsvond op de dag dat we met de commissie voor Media in het buitenland zaten. Ik heb de tekst wel aandachtig gelezen.

Mijnheer Coens, ik kan uw gedachtegang volledig volgen. Ik sta voor 200 procent achter de bezorgdheid, problemen en overwegingen die u hebt geuit. Ook ik vind dat fuiven moet kunnen in de gemeente zelf en dat jongeren niet naar megadancings hoeven. Ze moeten terecht kunnen in hun eigen dorp, waar fuiven aansluit bij het jeugdhuis of de jeugdvereniging.

Ik wil wel enkele vragen stellen bij wat hier concreet wordt verzocht. Wordt inderdaad aan onze bezorgdheid tegemoetgekomen? De heer Keulen heeft dit zonet ook al aangehaald. Het fuifprobleem is immers niet enkel een milieuprobleem. Het is veel meer dan dat. Ik trek misschien mijn stoute schoenen aan, maar wil toch enkele opmerkingen formuleren.

In het eerste punt van het voorstel van resolutie wordt gevraagd na te gaan op welke wijze de milieuvorwaarden voor kleinschalige fuifinfrastructuur en megadancings op redelijke wijze kunnen worden gedifferentieerd. Deels gebeurt dat natuurlijk al. Men heeft inderdaad zalen waar maximaal twaalf fuiven per jaar worden georganiseerd. Ik stel me soms ook de vraag of men hun dergelijke zware milieuvorwaarden moet opleggen. Ik opper dit maar ter discussie. Bij jeugdfuiven bedraagt de maximaal toegelaten geluidsdruk 120 decibel. De meesten overschrijden die norm en dan moeten de lokale besturen maar optreden. Maar zelfs al gaat het over zo een zaal, toch blijft men zitten met die overlast.

Ik wil daar als lokaal verantwoordelijke nog een element aan toevoegen. Met de grens van 120 decibel wordt nauwelijks rekening gehouden. Maar ook 120 decibel is schadelijk voor ons gehoor. In onze gemeente liep er eens een tentoonstelling over gehoorschade door te veel lawaai. In dat verband bestaat de ARAB-wetgeving met betrekking tot geluid in werkateliers. Mensen die dagelijks moeten werken onder een hoge geluidsdruk, worden verplicht oorbeschermers te dragen. Frequent vertoeven in zalen waar veel lawaai wordt gemaakt, is inderdaad schadelijk. In onze gemeente verzorgt één disc-jockey alle jeugdfuiven. Elk jaar zet deze het geluid harder dan het vorige jaar, wat volgens mij te wijten is aan het feit dat hij niet meer hoort wat hij speelt. Vandaar mijn waarschuwing. Laten we alert blijven inzake milieuvergun-

Van Dijck

ningen, ook voor dit soort fuifzalen. Ik zeg dit uit een terechte bekommernis over gehoorschade.

Verder vind ik het inderdaad heel belangrijk dat gemeenten zelf initiatieven nemen. Als ik de heer Keulen hoor en zie wat er op andere plaatsen gebeurt, merk ik dat reeds heel wat afspraken worden gemaakt.

Tot slot is er de discussie wie wat betaalt. Als jeugdverenigingen een zaaltje willen huren om er een fuif te organiseren, moeten ze vaak niet weinig betalen. Ik vraag me af of de overheid dit alles moet betalen. Het gaat niet alleen over de isolatie, maar ook over brandveiligheidsnormen en dergelijke. We mogen daar niet licht overheen gaan. Want zolang alles goed gaat, is er niets aan de hand. Wie net als ik burgemeester is, weet wat ik bedoel : als er in een jeugdfuifzaal iets gebeurt en men niet in orde is met de brandveiligheidsnormen of de verzekeringen, draait men volledig op voor de geleden schade.

Onze fractie staat volledig achter de bekommernissen in dit voorstel. Er moeten inderdaad wat afspraken worden gemaakt. Er zijn bijstellingen nodig om het Vlaams fuifgebeuren mogelijk te maken, maar het moet ook in goede banen worden geleid. Dat aspect ontbreekt toch enigszins in dit voorstel. *(Applaus bij de VU)*

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer Van Dijck, ik heb zeker begrip voor uw opmerkingen. De bedoeling van die differentiatie is echter juist om een antwoord te geven op de opmerkingen die u maakt. Ook voor cafés waar er gedanst wordt, is er op zich nu geen probleem. Dat onderscheid met een kleine feestzaal, waar jaarlijks meer dan twaalf keer wordt gedanst, is hoe dan ook gering. Daarom

wil ik die beide aan één kant plaatsen. Aan de andere kant plaats ik dan de megadancings, waarbij het uiteraard wel om zeer veel personen gaat. Op die manier krijgt men een differentiatie in de wetgeving. Dit betekent natuurlijk niet dat er voor cafés, kleine feestzalen en dancings geen akoestische normen moeten zijn voor elektronisch versterkte muziek. Er moet echter wel een differentiatie plaatsvinden : enkel op die manier kunnen ze op gelijke voet worden behandeld. Zo kunnen problemen die ook voor cafés gelden, echt worden aangepakt.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(Nee)

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen morgen om 9 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.19 uur.*